

جزوه آموزشی

آشنایی با مفاهیم بانکداری داخلی ۲

(ویژه جدید الاستخدام و دیپلم بانکداری)

تألیف آقایان : ترابیان و یوسفیان

سال ۱۳۸۳

عنوان

صفحة

١	مقدمة
٢	پیشگفتار : مبانی نظام اعتباری
٢٠	فصل اول : قرض الحسنه
٢٨	فصل دوم : مضاربه
٣٧	فصل سوم : مشارکت مدنی
٤٤	فصل چهارم : اجاره به شرط تملیک
٥١	فصل پنجم : معاملات سلف
٥٧	فصل ششم : فروش اقساطی
٦٥	فصل هفتم : جعاله

مقدمه

پرداختن به هر فعالیت یا حرفه ای نیاز به دانستن اطلاعات یا دانستن حداقل بخشی از مهارت‌های مربوطه دارد و عدم آگاهی از این اطلاعات و مهارت‌ها موجب بروز مشکلات متعدد برای کارکنان و سازمانهای متبوعه می‌گردد.

بدیهی است بانکداری اسلامی که یکی از ارکان کلیه فعالیت‌های اقتصادی کشور می‌باشد، قاعده‌تاً از این موضوع مستثنی نبوده و با توجه به اهمیت و تاثیرگذاری این فعالیت نیاز به داشتن کارکنان مطلع و توانا در انجام امور محوله کاملاً ملموس می‌باشد.

لذا در این مجموعه سعی شده که حداقل اطلاعات پایه مورد نیاز برای همکاران گردآوری گردد تا این عزیزان بتوانند با شناخت و دانش مناسب، موثرتر و مفیدتر به فعالیت بپردازنند.

همچنین شایان ذکر است مولفان استدعا همیشگی خود را از اساتید و صاحب نظران محترم در جهت ارشاد و راهنمایی به منظور رفع اشکالات احتمالی و یا تکمیل این مجموعه دارند.

مولفان
تراویان و یوسفیان

لازم به ذکر است که جزو حاضر در زمستان ۸۵ توسط مولفین مورد اصلاح و بازنگری مجدد قرار گرفته و مطالب آن به روزرسانی گردیده است.

«مبانی نظام انتباری»

پیشگفتار

مفهوم نظام انتباری

نظام در لغت به معنای روش و رویه می باشد و عبارت است از مجموعه ای از اصول، قواعد و ضوابط در ارتباط ارگانیک با یک دیگر و در راستای هدف یا اهداف مشخص. در نظام انتباری نیز رابطه ای ارگانیک و به هم پیوسته اصول، قواعد و ضوابط انتباری و هدف یا اهداف انتباری هر جامعه مد نظر قرار می گیرد. بانک ها با در اختیار داشتن قسمت عمده ای از وجوده در گردش جامعه و تخصیص وجوده مذکور به بخش های اقتصادی، نقش مهمی را در نظام اقتصادی ایفا می نمایند و در تنظیم روابط و مناسبات اقتصادی جامعه تأثیر به سزاوی دارند و با عنایت به حساسیت و اهمیت نظام انتباری، دولت از طریق اتخاذ مجموعه تدبیری که سیاست های پولی و انتباری نامیده می شوند، گردش پول در جامعه را تنظیم می نماید که مجری این سیاست های پولی و انتباری نیز بانک ها می باشند.

تفصیل منابع :

اعطای تسهیلات بخش مهمی از عملیات هر بانک را شامل می شود که از لحاظ اقتصادی حائز اهمیت می باشد. در واقع رشد و توسعه اقتصادی بدون افزایش کمی عامل سرمایه، ممکن نیست و چون برای همه اشخاص مقدور نمی باشد که در تمامی مراحل فعالیت های خود از امکانات و منابع پولی شخصی خود جهت تأمین نیازهای موجود استفاده نمایند، لذا ناگزیر به بانک ها و مؤسسات مالی و انتباری روی می آورند.

بانک ها با عملیات انتباری خود موجبات انتقال منابع را از اشخاصی که مستقیماً مایل و یا قادر به مشارکت در فعالیت های اقتصادی نمی باشند، به اشخاصی که جهت انجام امور اقتصادی نیازمند

به سرمایه می باشند، فراهم می سازد که این امر موجب افزایش تولید و ایجاد اشتغال در جامعه می شود.

نظام اعتباری در ایران

الف: نظام اعتباری قبل از انقلاب اسلامی: نظام بانکی در دوران قبل از انقلاب بر پایه اصول نظام اقتصادی سرمایه داری پایه گذاری شده بود که با تکیه بر منابع داخلی و خارجی موفق به ارتقاء سطح اعطای وام و اعتبارات خود به بخش خصوصی گردیده بود که به علت این که حجم وام های فوق به مراتب بیش از ظرفیت تولیدی کشور بود، عملاً صرف نیازهای سرمایه گذاری و واقعی نگردید و سبب وابستگی بیشتر به خدمات خارجی شد.

نظام اعتباری بعد از انقلاب : بعد از پیروزی انقلاب اسلامی به دلیل انتقال سپرده ها به خارج از کشور توسط سرمایه گذاران وابسته به رژیم پهلوی، سلب اعتماد مردم به بانک ها و هجوم آنان جهت دریافت سپرده های خود و عدم وصول مطالبات بانک ها با توجه به شرایط موجود در جامعه، بانک های خصوصی به مرز ورشکستی رسیدند. لذا شورای انقلاب جمهوری اسلامی ایران در تاریخ ۱۷/۳/۵۸ جهت حفظ حقوق مردم و سرمایه های ملی و به کارانداختن چرخ های اقتصادی و تضمین سپرده های مردم اقدام به ملی کردن بانک ها نمود. براین اساس اداره امور بانک ها به عهده دولت گذاشته شد که این امر زمینه مناسبی را برای هدایت پس اندازها و سپرده های مردم در مسیر برنامه های اقتصادی دولت فراهم نمود.

پس از ملی شدن بانک ها طرح ادغام آنها نیز به تصویب مجمع عمومی بانک ها رسید. با اجرای این طرح تعداد بانک های کشور از ۳۶ بانک به ۹ بانک که شامل ۶ بانک تجاری و ۳ بانک تخصصی بود، کاهش یافت. همزمان با تغییر ساختار نظام بانکی کشور اقداماتی نیز در جهت حذف بهره صورت گرفت که در ابتدا تنها به کاهش نرخ بهره و تغییر نام آن به کارمزد حداقل سود تضمین شده محدود شد. با عنایت به این که تغییرات مذکور تغییراتی اساسی در نظام بانکی گذشته ایجاد

نمی کرد، در تاریخ ۱۳۶۲/۶/۸ لایحه ای راجع به حذف بهره و انطباق عملیات بانکی با موازین شرعی و اسلامی در مجلس شورای اسلامی تحت عنوان «قانون عملیات بانکی بدون ربا» تصویب و از سال ۱۳۶۳ رسماً به مورد اجرا گذاشته شد.

اهداف نظام اعتباری :

- ۱- استقرار نظام پولی و اعتباری بر مبنای حق و عدل به منظور تنظیم گردنش صحیح پول و اعتبار
- ۲- فعالیت در جهت تحقق اهداف، سیاست ها و برنامه های اقتصادی دولت به وسیله ابزارهای پولی و اعتباری .
- ۳- ایجاد تسهیلات لازم جهت گسترش تعاون عمومی و قرض الحسن از طریق جذب وجود و اندوخته ها

اصول نظام اعتباری :

- ۱- اعطای تسهیلات توسط بانک ها بایستی به ترتیبی صورت گیرد که اصل تسهیلات و سود مورد انتظار در صورت تحقق در مدت معینی قابل برگشت باشد .
- ۲- نظارت بر نحوه مصرف و بازگشت تسهیلات اعطایی در جهت حسن اجرای قراردادهای منعقده .

ویژگی های نظام اعتباری :

- ۱- اختصاص دادن تسهیلات اعطایی برای هر بخش اقتصادی با رعایت اولویت های تعیین شده در سیاست های اقتصادی (تخصیص بخشی)
- ۲- اخذ تأمین کافی به عنوان وثیقه (تعديل فرهنگ وثیقه)
- ۳- سیال بودن منابع بانکی (بازگشت روان و بدون وقفه سرمایه)
- ۴- هدایت، کنترل و نظارت بر مصرف تسهیلات
- ۵- سود آوری مطلوب براساس وجود تنوع در بخش های مختلف اقتصادی و در نتیجه کاهش ریسک سرمایه گذاری .

۶- کاهش احتمال زیان در بانکداری اسلامی نسبت به بانکداری کلاسیک؛ به دلیل تقسیم سود حاصل از فعالیت های اعتباری .

۷- توزیع در آمد میان بانک و استفاده کنندگان از تسهیلات.

بانکداری کلاسیک و بانکداری بدون (با :

مقایسه تراز یک بانک ربوی با یک بانک اسلامی

تراز بانک ربوی

بدھی	دارایی
منابع :	مصارف:

سرمایه

وام ها

اعتبارات

سایر تسهیلات

سپرده های دریافتی :	
الف) - جاری	
ب) پس انداز	
ج) - مدت دار	

تراز بانک اسلامی

بدھی	دارایی
منابع : سرمایه <div style="display: flex; align-items: center; justify-content: space-between;"> جاری قرض الحسنہ: پس انداز </div> <div style="display: flex; align-items: center; justify-content: space-between;"> کوتاه مدت سرمایه گذاری : بلند مدت </div>	مصارف : تسهیلات اعطایی : <div style="display: flex; align-items: center; justify-content: space-between;"> قرض الحسنہ اعطایی مضاربہ مشارکت </div> <div style="display: flex; align-items: center; justify-content: space-between;"> سرمایه گذاری مستقیم مزارعه مساقات </div> <div style="display: flex; align-items: center; justify-content: space-between;"> فروش اقساطی اجاره به شرط تملیک سلف </div> <div style="display: flex; align-items: center; justify-content: space-between;"> خرید دین </div>
	جعله

نظام بانکداری ربوی از دیدگاه سپرده گذاری، بر پایه داین و مدیون استوار است و در این

نظام دو نوع سپرده قابل تشخیص است :

۱- سپرده جاری

۲- سپرده پس انداز و مدت دار

عناصر تشکیل دهنده دین در بانکداری کلاسیک :

۱- دین (اصل بدھی)

۲- زمان بازپرداخت بدھی

۳- بهره

در نظام بانکداری اسلامی دو نوع سپرده قابل تشخیص است :

۱- سپرده قرض الحسنہ : که این نوع سپرده بر رابطه داین و مديون استوار است .

۲- سپرده سرمایه گذاری : که این نوع سپرده بر رابطه وکیل و موکل استوار است.

تقسیم بندی تسهیلات اعطایی در نظام بانکداری اسلامی :

گروه تعهدات	گروه مبادلات	گروه مشارکت	گروه قرض الحسنہ
جعله (گشایش اعتبار اسنادی و صدور ضمانتنامه و نظایر)	فروش اقساطی اجاره به شرط تملیک سلف خرید دین	مضاربه مشارکت مشارکت حقوقی سرمایه گذاری مستقیم مضارعه مساقات	قرض الحسنہ

تقسیم بندی تسهیلات اعطایی در نظام بانکداری اسلامی براساس نوع فعالیت اقتصادی

نوع فعالیت اقتصادی	انواع روش های اعطایی تسهیلات
صنعت ۱- تولیدی: کشاورزی معدن	۱- فروشن اقساطی ۳- مشارکت حقوقی ۵- سلف ۷- قرض الحسنہ ۹- مساقات
واردات ۲- بازرگانی صادرات داخلی	۱- مضاربہ ۳- مشارکت حقوقی
خدمات ۳- خدمات	۱- مشارکت مدنی ۳- اجاره به شرط تملیک ۵- جuale
۴- مسکن : ساختمان و تعمیرات	۱- مشارکت مدنی ۳- اجاره به شرط تملیک ۵- جuale
۵- احتیاجات شخصی:	قرض الحسنہ

تفاوت های بانکداری کلاسیک و بانکداری اسلامی

۱- رابطه بین بانک و سپرده گذار - رابطه بانک با گیرنده وام :

الف) در بانکداری کلاسیک رابطه بانک با سپرده گذار، رابطه داین و مديون است و سود بر اساس نرخ ثابت اعلام شده و مدت سپرده ، از جانب بانک به سپرده گذار سود پرداخت می شود. در بانکداری اسلامی رابطه بین بانک و سپرده گذار رابطه وکیل و موکل می باشد و بانک در مقام وکیل صاحب سپرده در استفاده از سپرده های سرمایه گذاری در چارچوب قرار دادها و معاملات اسلامی اقدام می نماید .

ب) رابطه بانک و وام گیرنده در بانکداری کلاسیک همان رابطه داین و مديون است و متقاضی بایستی تحت هر شرایطی نسبت به باز پرداخت اصل و بهره به بانک اقدام نماید. رابطه بانک و وام گیرنده در بانکداری اسلامی به جز وام قرض الحسن هیچ گاه رابطه داین و مديون نمی باشد و بانک با انتقال مالکیت پول از طریق عقود اسلامی کسب در آمد می نماید.

۲- سود و بهره :

در بانکداری کلاسیک نرخ بهره از قبل تعیین می شود اما در بانکداری اسلامی سود معاملات از قبل تعیین نمی شود و ابزارهای جدیدی مانند حداقل سود مورد انتظار، نسبت سهم سود و سود متعارف جایگزین بهره گردیده است.

۳- جهت مصرف :

بانکداری کلاسیک به موضوع معاملات و جهت مصرف وام ها توجهی ندارد و پول دریافتی از بانک ها در هر زمینه ای قابل مصرف می باشد و تنها نکته مهم برگشت اصل وام و بهره مربوطه در موعد مقرر است در صورتی که در بانکداری اسلامی موضوع قرار داد و جهت مصرف تسهیلات بایستی مشخص، معین شرعی باشد .

۴- نظارت :

با عنایت به این که در بانکداری کلاسیک جهت مصرف تسهیلات اهمیت ندارد بنابراین نظارت و کنترل بر تسهیلات نیز قابل اهمیت نمی باشد. در صورتی که در بانکداری اسلامی بر این امر تأکید فراوان شده است.

۵- وجود ربا در بانکداری کلاسیک و سود در بانکداری اسلامی :

تعریف سود : در آمد ناشی از به کارگیری سرمایه اشخاص در امور اقتصادی که از قبل تعیین نشده باشد را سود می نامند.

تعریف ربا : ربا در لغت به معنی افزایش، رشد و نمو می باشد و عبارت است از هر گونه زیادی بر دین واقعی.

عناصر تشکیل دهنده ربا :

الف : استقرار دین واقعی : به معنای این است که مالکیت دین از داین به مدیون منتقل شود .
ب : استقلال داین از مدیون : به معنای مستقل بودن کامل داین و مدیون از یکدیگر می باشد .
ج : شرط دریافت زیادتی : اگر شرطی برای دریافت مبلغی بیش از اصل وام وجود نداشته باشد و مدیون با رضایت و خارج از مفاد قرارداد رقمی را مازاد بر اصل دین پردازد ، این مبلغ ربا تلقی نمی شود.

تفاوت های ربا (بهره) با سود :

الف) در بانکداری کلاسیک ربا (بهره) از قبل و در قالب ارقامی ثابت تعیین می گردد که این تعیین یک طرفه و یک جانبی است و وام گیرنده در این امر هیچگونه دخالتی ندارد .
در بانکداری اسلامی سود با توافق طرفین پیش بینی و به نسبت های مورد توافق تسهیم می شود .

- ب)** ربا بر ذمہ مدیون قرار دارد و پرداخت آن الزامی است در حالی که در بانکداری اسلامی سود قبل از تحقق حالت التزام داشته و پس از تحقق پرداخت آن الزامی است.
- ج)** ربا (بهره) حاصل بهره وری از دارایی های نقدی است که این امر بدون مشارکت مستقیم صاحب سرمایه صورت می پذیرد. در صورتی که سود بازده حاصل از ترکیب عوامل تولید با یکدیگر و به عبارت دیگر ترکیب عوامل کار و سرمایه با یکدیگر است.

۵) پایه و اساس بانکداری کلاسیک براساس بهره یا ربا استوار گردیده است :

در بانکداری کلاسیک پس انداز کنندگان یک نرخ بهره به عنوان پاداش پس انداز خود یا پاداش انصراف از پول نقد خود دریافت می کنند و وام گیرندگان نیز نرخ بهره دیگری به عنوان قیمت یا هزینه بابت مصرف منابع مذکور پرداخت می کنند و تفاوت این دو نرخ چیزی است که بانک های کلاسیک در قبال وقت و کار خود به دست می آورند .

در بانکداری اسلامی مدیون شریک در سرمایه محسوب می شود و در صورت کسب سود می تواند قسمتی از سود حاصله را دریافت نماید و این بدان معناست که در بانکداری اسلامی هر گونه قرار دارد منطبق بر موازین شرع و رضایت طرفین و مشخص بودن سهم هر یک صورت می پذیرد.

۶- وجود عقد قرض الحسن در بانکداری اسلامی:

قرض الحسن تنها مورد اعطای وام در نظام بانکداری اسلامی می باشد که بدون دریافت سود در زمینه های مشخص و به گروه های خاصی از افراد جامعه پرداخت می شود.

۷- تفاوت در نحوه پرداخت تسهیلات در بانکداری کلاسیک و بانکداری اسلامی :

در بانکداری کلاسیک ابزارهای تسهیلاتی عبارتند از : سفته نزولی، اعتبار در حساب جاری و وام. در بانکداری اسلامی پرداخت تسهیلات بر اساس نیاز مشتریان و در بخش های مختلف اقتصادی در قالب ابزارهای زیر قابل پرداخت می باشد :

قرض الحسن، مضاربه، مشارکت مدنی، مشارکت حقوقی، سرمایه گذاری مستقیم، فروش اقساطی، اجاره به شرط تملیک، سلف، جuale، مزارعه، مساقات، خرید دین، ضمان.

بانک‌ها با عملیات اعتباری خود موجبات انتقال منابع را از اشخاصی که مستقیماً مایل و یا قادر به مشارکت در فعالیت‌های اقتصادی نمی‌باشند، به اشخاصی که جهت امور اقتصادی نیازمند به سرمایه می‌باشند، فراهم می‌سازد که این امر موجب افزایش تولید و ایجاد اشتغال در جامعه می‌شود. دولت در جهت تحقق اهداف خود، اعطای تسهیلات را بر مبنای اصول اعتباری صورت می‌دهد که این اصول عبارتند از:

۱- اعطای تسهیلات توسط بانکها بایستی به ترتیبی صورت پذیرد که اصل تسهیلات و سود مورد انتظار در صورت تحقق در مدت معینی قابل برگشت باشد.

۲- نظارت بر نحوه مصرف و بازگشت تسهیلات اعطایی در جهت حسن اجرای قراردادهای معقده. با عنایت به اصول فوق الاشاره می‌توان به اهمیت سیال بودن تسهیلات و همچنین نظارت بر تمامی مراحل اعطای تسهیلات پی برد به ترتیبی که در صورتی که اعطای تسهیلات توسط بانک صورت گیرد ولی منابع اختصاص یافته به تسهیلات، در موعد مقرر باز نگردد، بانک با کمبود منابع مواجه شده و اعطای تسهیلات مجدد امکان پذیر نخواهد بود که در صورت وقوع چنین امری، بانک در اجرای اهداف خود با وقفه مواجه می‌شود.

همچنین در صورت وجود نظارت در تخصیص منابع، بازگشت تسهیلات اعطایی تضمین گردیده و در صورتی که مشتریان بانک با مشکل مواجه گردند، بانک با شناسایی معضلات موجود، از اعطای تسهیلات مجدد و افزایش تعهدات آنها جلوگیری می‌نماید.

تفاوت بین سود و بهره به ترتیب زیر خواهد بود :

سود	بهره
۱- با توافق طرفین تعیین و به نسبت های مورد توافق پرداخت می شود. (بالاخص در مشارکت مدنی و مضاربه)	۱- رأساً و از طرف وام دهنده تعیین و با نرخ های ثابت از قبل تعیین شده پرداخت می شود.
۲- قبل از تحقق حالت التزام (تعهد) و پس از تحقق حالت الزام (تكلیف) دارد .	۲- بر ذمه وام گیرنده قرار دارد و پرداخت آن الزامی است .
۳- حاصل بهره وری از عوامل تولید بالاخص کار و سرمایه است .	۳- حاصل بهره وری از دارایی های نقدی است و صاحب سرمایه در تحقق آن مشارکت مستقیم ندارد
۴- مستند و مجاز شرعی دارد و از لحاظ اقتصادی و حقوقی قابل توجیه است .	۴- مستند و مجاز شرعی ندارد و از لحاظ اقتصادی، حقوقی قابل توجیه نیست .

ابزارهای اعتباری

در بانکداری اسلامی اعطای تسهیلات مالی از طریق ابزارهای اعتباری که اهم ویژگی های آنها به شرح زیر می باشد ، صورت می پذیرد :

الف) ابزارهای اعتباری مبتنی بر معاملات و قراردادهای شرعی بوده که این مهم منتج به حذف ربا از سیستم بانکی می گردد.

ب) ابزارهای اعتباری مستند به مبانی فقه، قانون مدنی و قانون تجارت می باشد .

انواع ابزارهای اعتباری

۱- قرض المسنه : عقدی است که به موجب آن بانک ها به عنوان قرض دهنده مبلغ معینی را به اشخاص (حقیقی و حقوقی) به عنوان قرض گیرنده به قرض واگذار می نمایند .

۲- فروش اقساطی : عبارت است از واگذاری عین به بهای معلوم به غیر به ترتیبی که تمام یا قسمتی از بهای مزبور به اقساط مساوی یا غیر مساوی در سراسر سیدهای معین دریافت گردد.

۳- سلف : منظور از معامله سلف پیش خرید نقدی محصولات تولیدی به قیمت معین می باشد .

۴- جعال : التزام شخصی (جاعل) نسبت به پرداخت عوض (جعل) در مقابل انجام عمل معین توسط عامل را جعاله گویند.

۵- اجاره به شرط تمدیگ : عقد اجاره ای که در آن شرط شود در صورتی که مستاجر در طول مدت قرارداد به کلیه شرایط مندرج در قرارداد عمل نماید، در پایان عین مستاجر را مالک گردد.

۶- مشارکت مدنی : عبارت است از درآمیختن سهم الشرکه نقدی و یا غیرنقدی متعلق به اشخاص حقیقی یا حقوقی متعدد به نحو مشاع و به قصد انتفاع، طبق قرارداد .

۷- مشارکت محققی : عبارت است از تامین قسمتی از سرمایه شرکت های سهامی جدید و یا خرید قسمتی از سهام شرکت های سهامی موجود.

۸- سرمایه گذاری مستقیم : عبارت است از تامین سرمایه لازم جهت اجرای طرح های تولیدی و عمرانی انتفاعی توسط بانک ها بدون مشارکت اشخاص حقیقی یا حقوقی غیر بانکی.

۹- مضا(ب) : قراردادی است که به موجب آن یکی از طرفین (مالک) عهده دار تامین سرمایه (نقدی) می گردد با قید این که طرف دیگر (عامل) با آن تجارت کرده و در سود حاصله هر دو طرف شریک باشد.

۱۰- فرید دین (تنزيل اوراق و اسناد تجاري) : بانک ها می توانند به منظور ایجاد تسهیلات لازم جهت واحدهای تولیدی و بازرگانی و خدماتی اسناد و اوراق تجاری متعلق به این قبيل واحدها را طبق ضوابط تنزيل نمایند.

۱۱- مزا(ع) : قراردادی است که به موجب آن یکی از طرفین زمین مشخصی را برای مدت معینی به طرف دیگر (عامل) می دهد تا در زمین مذکور زراعت کرده و حاصل بین آنها تقسیم گردد.

۱۲- میساقات : معامله ای است که بین صاحب درخت و امثال آن با عامل در مقابل حصه مشاع معین از ثمره واقع می شود، ثمره اعم از میوه، برگ، گل و غیره.

علی ایحال : در جهت آشنایی بهتر با عقدی که مورد استفاده بیشتری در بانکداری اسلامی دارد به هفت عقد از عقود مذکور به تفصیل می پردازیم.

ضوابط و معیارهای اساسی اعطای تسهیلات :

۱- قابلیت اعتماد و اطمینان :

امین بودن متقاضی و حصول اطمینان از صلاحیت اخلاقی و پایبندی وی به تعهدات خود را

قابلیت اعتماد می گویند که شامل :

حسن شهرت، طرز پرداخت، شئون اجتماعی، نظام و انضباط، طرز رفتار، میزان پایبندی به ایفای تعهدات، منش، نوع برخورد، کلام، رفتار، اعتقادات، سن، تقوای اخلاقی، تحصیلات، وضعیت کلی خانوادگی، همکاران و فضیلت معنوی متقاضی می باشد.

شایان ذکر این که منظور از معیارهای "قابلیت اعتماد و اطمینان" نظام اخلاقی ملهم از ارزش های والای اسلامی بوده و منظور شخصیت معنوی و باطنی متقاضی است نه صرفاً وضعیت ظاهری، آراستگی و تشخیص مادی وی.

۲- قابلیت و صلاحیت فنی :

داشتن دانش فنی، مدیریت و تجربه و تبحر در جذب به کارگیری سرمایه و امکانات را صلاحیت فنی می نامند. بانک بایستی در موقع اعطای تسهیلات از توانایی، شناخت و تجربه متقاضی در امر مورد نظر اطمینان حاصل نماید، زیرا توجه به این عامل ضامن کسب درآمد و بازگشت منابع بانک خواهد بود و اعطای تسهیلات به افراد غیر کارдан و بی صلاحیت موجب به خطر افتادن منابع بانک خواهد بود.

۳- ظرفیت مالی و کشش اعتباری

تسهیلات مالی بایستی متناسب با ظرفیت مالی متقاضی پرداخت شود تا بازگشت منابع را با خطر مواجه نکند. لذا بایستی توان مالی و اعتبار تجاری مشتری مورد ارزیابی قرار گیرد. بانک بایستی از وضعیت مالی و اعتبار تجاری متقاضیان تسهیلات آگاه گردد و توانایی و استقامت شخص یا شرکت

در مقابله با تنگناها و فشارهای مالی ناشی از رکود اقتصادی، فشار رقبا، از دست دادن موقت بازار محصول و غیره را محک بزند.

۳- وثیقه :

وثیقه در لغت به معنای محکم و استوار است و عبارت است از تامین یا پوشش هایی که برای حسن اجرای تعهدات از متقارضیان اخذ می شود.

بانک ها به منظور حصول اطمینان و تأمین کافی برای استحکام معامله و کاهش ریسک، نسبت به اخذ وثیقه اقدام می نمایند.

عقد:

عقد عبارت است از این که یک یا چند نفر در مقابل یک یا چند نفر، تعهد بر امری بنمایند و مورد قبول آنها باشد. طبق ماده ۱۸۴ قانون مدنی، عقود به اقسام ذیل تقسیم می شوند:

لازم، جائز، خیاری، منجز و معلق.

عقد جائز : عقدی است که هر یک از طرفین معامله حق فسخ آن را داشته باشند.

عقد لازم : عقدی است که هیچ یک از طرفین معامله حق فسخ آن را نداشته باشند، مگر در مواردی معینه.

موارد معینه ای که عقد لازم را می توان برهمن زد، سه مورد است :

اول: موردی که طرفین، در ضمن عقدشرط کرده و اختیارفسخ رابه کسی داده باشند (عقد خیاری).

دوم: موردی که حق فسخ معامله به موجب حکم قانون، برای یکی از طرفین پیدا شود (خیارات).

سوم: موردی که هر دو طرف تصمیم بگیرند و با توافق یکدیگر معامله را برحیم زنند. (اقاله).

سلد : نوشتہ ای است که در مقام دعوی یا دفاع قابل استناد می باشد.

قرارداد:

عبارت است از توافق اراده دو طرف که در نتیجه آن رابطه حقوقی جدیدی به وجود می آید یا رابطه حقوقی موجود را تغییر می دهد و یا به خاتمه آن رابطه می انجامد. عمل موضوع قرارداد لازم نیست که حتماً فیزیکی باشد. عمل، اعم است از فعل یا ترك فعل.

در مورد وجه تمایز عقد و قرارداد کافی است اشاره شود که هر عقدی، قرارداد است ولی هر قراردادی عقد نیست. ضمناً قراردادها به دو دسته تقسیم می شوند :

قراردادهای رسمی: دسته ای از قراردادهای مورد استفاده در سیستم بانکی که بایستی در دفاتر اسناد رسمی به ثبت و امضا بررسند.

قراردادهای عادی(داخلی): قراردادهای تنظیمی در داخل بانک که مطابق با ماده ۱۵ قانون عملیات بانکی بدون ربا در حکم اسناد رسمی تلقی می گردند.

(هل:

رهن عقدی است که به موجب آن، مديون مالی را برای وثیقه به داین می دهد. عمل رهن را «ارتهان»، رهن دهنده را «راهن»، طرف دیگر را «مرتهن»، مال موضوع رهن را (رهنیه) و خروج مال مورد رهن از حالت وثیقه را "فك رهن" می نامند.

وجه التزام :

مبلغی مقطوع و معین است که در قرارداد به تراضی طرفین مقرر می شود. وجه التزام گاهی فقط به منظور تامین خسارت عدم انجام تعهد یا تأخیر آن مقرر می شود و گاهی طبیعت آن، طبیعت تامین خسارت نبوده بلکه برای توفيق و استواری انجام قرارداد می باشد و گاهی هر دو کیفیت در آن دیده می شود .

جزئیه تأثیر:

خسارته است که از بابت دیر پرداخت وجه نقد از طرف مدييون باید به داین داده شود.

اشاعه :

عبارت است از اجتماع حقوق مالکین متعدد در شیئی واحد به نحوی که از هر قسمت و هر ذره آن سهمی به صورت مشاع متعلق به یک تن و سهمی متعلق به دیگری یا دیگران باشد .

وکالت :

وکالت عبارت است از تفویض یا واگذاری و در اصطلاح عقدی است که به موجب آن یکی از طرفین، طرف دیگر را برای انجام امری، نایب خود می نماید. کسی را که وکالت می دهد «موکل» و شخصی را که وکالت به او تفویض می شود «وکیل» و موضوعی را که وکالت بابت آن انجام می شود، «مورد وکالت» می نامند .

وکیل در توکیل

وکیلی است که از جانب خود ، اختیار یکی از دو امر ذیل را دارد :

- الف- وکیلی دیگر برای موکل خود معین کند. در این صورت وکیل انتخابی، وکیل وکیل اول نخواهد بود.
- ب- وکیلی برای خود معین کند. در این صورت وکیل انتخابی، منحصراً وکیل وکیل اول است .

فصل اول :

قرض المسنة

فصل اول

قرض الحسنہ :

تعریف قرض الحسنہ به موجب قانون مدنی:

عقدی است که به موجب آن یکی از طرفین مقدار معینی از مال خود را به طرف دیگر تملیک می کند که قرض گیرنده می بایستی مثل از حیث مقدار و جنس و وصف آن را مسترد نماید.

تعریف قرض الحسنہ بر اساس قانون عملیات بانکی بدون ربا:

قرض الحسنہ عقدی است که به موجب آن یکی از طرفین (قرض دهنده) مقدار معینی از مال خود را به طرف دیگر (قرض گیرنده) تملیک می کند که قرض گیرنده مثل ویا در صورت عدم امکان قیمت آن را به قرض دهنده مسترد نماید.

تعریف قرض الحسنہ بر اساس دستورالعمل و اجرایی قرض الحسنہ اعطایی بانک ها:

عقدی است که به موجب آن بانک ها مبلغ معینی را طبق ضوابط مقرر به اشخاصی اعم از حقیقی یا حقوقی به صورت قرض واگذار می نمایند.

نکته: قرض الحسنہ عقدی است لازم و قرض دهنده جز در شرایطی که قانون مدنی به آن اشاره می کند، نمی تواند قبل از انقضای مدت، طلب خود را مطالبه نماید.

مشخصه های وام قرض الحسنہ:

۱- در بانکداری اسلامی، تنها موردی که بانک ها مجاز به اعطای وام به صورت نقد به متلاطفیان شده اند در عقد قرض الحسنہ می باشد.

۲- در قرض الحسنہ تامین نسبی نیازهای ضروری و عمومی افراد جامعه، به صورت تسهیلات غیر تجاری و بدون انتظار سود، مرتفع می شود.

منبع قرض الحسنہ :

منبع قرض الحسنہ اعطایی توسط بانک ها، قسمتی از سپرده های مردم می باشد که به صورت پس انداز قرض الحسنہ نزد بانک ها تودیع شده است، بنابراین توانایی بانک ها برای اعطای قرض الحسنہ به میزان سپرده های قرض الحسنہ پس انداز مردم نزد بانک ها بستگی خواهد داشت.

این منابع عمدتاً زمینه ساز رفع مشکلات مالی، ایجاد استغال، رفع نیازهای حقیقی و ضروری و بهبود وضع واحدهای کوچک تولیدی و تعاونی می باشد.

نحوه ارایه این گونه تسهیلات بر پایه ای استوار است که حداقل به خاطر نوع مصرفی که وجود قرض الحسن پیدا می کند، باز پرداخت و برگشت اصل وجوه را از اطمینان قابل ملاحظه ای برخوردار می نماید.

موارد اعطایی قرض الحسن :

۱- شرکت های تعاونی به منظور ایجاد کار

۲- واحدهای تولیدی به منظور کمک به افزایش تولید

۳- رفع احتیاجات ضروری اشخاص حقیقی

الف - شرکت های تعاونی به منظور ایجاد کار :

این مورد مربوط به آن دسته از شرکت های تعاونی تولیدی و خدماتی (غیر بازرگانی و معدنی) است که قسمتی یا تمام فعالیت آنها به منظور فراهم آوردن تسهیلات جهت تامین وسایل ابزار و سایر امکانات ضروری جهت ایجاد کار برای اعضاء در شرایطی که آنها خود امکانات لازم را ندارند، مرکز می باشد.

نکته : شایان ذکر است که شرکت های تعاونی می توانند از این گونه تسهیلات استفاده نمایند، مشروط به این که اولاً تعداد اعضای آن از ۷ نفر کمتر نباشد ثانیاً فاقد وسایل و ابزار و یا امکانات کاری بوده، ثالثاً برای انجام امور تولیدی یا خدماتی مشخص تشکیل شده باشند.

ب - کارگاه ها و واحدهای تولیدی متعلق به اشخاص حقیقی یا حقوقی در جهت کمک به امر افزایش تولید با اهداف زیر :

ایجاد کارگاه ها و واحدهای تولیدی کوچک در شهرهای کوچک و روستاهای

توسعه کارگاه ها و واحدهای تولیدی کوچک در شهرهای کوچک و روستاهای

جلوگیری از توقف کارگاه ها و واحدهای تولیدی موجود

راه اندازی کارگاه ها و واحدهای تولیدی راکد

در مواردی که تامین نیاز کارگاه یا واحد تولیدی از طریق سایر تسهیلات امکان پذیر نباشد.

- ایجاد تسهیلات برای اشخاصی که در بخش کشاورزی اشتغال دارند و به علت بروز عوامل نامساعد طبیعی نظیر سیل، زلزله، بیخ بندان، گرما، آفات نباتی و سایر موارد اضطراری مشابه دچار ضرر و زیان شده باشند.

تبصره ۱ : واحد های تولیدی متعلق به اشخاصی حقیقی شامل اشخاصی می شود که مستقیماً در امر کشاورزی و دامپروری فعالیت داشته و یا به امر کشاورزی و دامپروری مبادرت خواهند نمود.

تبصره ۲ : بانک ها در اعطای تسهیلات بند «ب» واحد های تولیدی کشاورزی و صنعتی را در اولویت قرار خواهند داد.

ج : رفع احتیاجات ضروری اشخاص حقیقی در موارد زیر:

- هزینه ازدواج
- تعمیر و تامین مسکن
- تهییه جهیزیه
- کمک برای ایجاد مسکن در روستاهای هزاره
- هزینه درمان بیماری
- رفع نیازهای متصرفه
- کمک هزینه تحصیلی

ظواهر اعطای وام های قرض الحسن :

- ۱- حصول اطمینان از نیاز متقاضی
- ۲- حصول اطمینان از ایجاد کار
- ۳- حصول اطمینان از افزایش تولید
- ۴- حصول اطمینان از مصرف قرض الحسن توسط متقاضی
- ۵- حصول اطمینان از سکونت متقاضی در محدوده فعالیت واحد بانکی پرداخت کننده وام قرض الحسن
- ۶- حصول اطمینان از عدم بدھی قرض الحسن به سایر بانک ها

سقف تسهیلات اعطایی قرض الحسن :

حداکثر جمع کل قرض الحسن اعطایی در هر سال به میزان ده درصد جمع کل تسهیلات اعطایی می باشد ، مشروط بر این که این میزان از جمع کل سپرده های پس انداز قرض الحسن تجاوز ننماید ، همچنین حداکثر سقف وام جهت رفع نیازهای ضروری اشخاص حقیقی نباید از ۲۵ درصد کل تسهیلات قرض الحسن تجاوز نماید .

مدت بازپرداخت تعهدات قرض الحسن

مدت زمان باز پرداخت تسهیلات قرض الحسن که به اشخاص حقیقی جهت رفع نیازهای شخصی پرداخت شده است ، حداکثر سه سال و در خصوص شرکت های تعاونی و واحدهای تولیدی ، حداکثر ۵ سال می باشد . همچنین نحوه باز پرداخت تسهیلات مذکور، براساس نظریه کمیسیون تصویب کننده می تواند به صورت ماهیانه ، سه ماهه ، شش ماهه ، سالانه و یا دفعتاً واحده باشد .

کارمند دریافتی در تسهیلات قرض الحسن و نحوه محاسبه :

میزان کارمند قرض الحسن در حال حاضر حداقل ۲/۵ حداکثر ۴ درصد می باشد ، میزان کار مزد قرض الحسن اعطایی بانک ها به کارکنان بانک ۱ درصد در سال می باشد .

وثایق قابل دریافت :

قرارداد قرض الحسن در حکم اسناد لازم الاجرا بوده و تابع آیین نامه اجرایی اسناد رسمی می باشد ولی بانک به منظور حصول اطمینان بیشتر از وصول مطالبات خود می تواند از میان انواع وثایق و تضمین های قابل قبول ، تامین کافی اخذ نماید .

ضمناً کارمندان رسمی دولت می توانند خامن تسهیلات قرض الحسن باشند و همچنین رعایت موارد ذیل در اخذ ضمانت، مورد تأکید می باشد:

۱ - عدم مطالبه گواهی ادارات پرداخت کننده حقوق کارمندان رسمی دولت (با اخذ آخرین فیش حقوقی و کارت شناسایی)

۲ - خامنین وام های قرض الحسن ملزم به داشتن حساب در شعب بانک صادرات نمی باشند.

۳ - مواردی از قبیل نداشتن فیش حقوق دریافت کنندگان وام، خانه دار بودن زوجه و... نمی تواند مانعی در جهت پرداخت وام قرض الحسن ازدواج تلقی گردد، در چنین مواردی با معرفی ضامن معتبر که سفته توسط وی ظهرنویسی می شود، نسبت به اعطای وام قرض الحسن اقدام گردد.

۴ - عدم الزام متلاصیان قرض الحسن ازدواج و ضامنین آنان به افتتاح حساب قرض الحسن و مسدود نمودن مبالغی در آن تا پایان بازپرداخت تسهیلات

نحوه محاسبه کارمزد :

کارمزد قرض الحسن در ابتدای پرداخت وام مذکور و نیز در سال روزهای بعدی ، نسبت به مانده و مدت از گیرنده وام ، دریافت می شود.

- در زمان ثبت اسناد حسابداری ، باعنایت به اینکه کارمزد مذکور در ابتدای انعقاد قرارداد « زمان پرداخت وام » و برای سال های بعد نیز در ابتدای هر سال روز از مشتری اخذ و به حساب « سود دریافتی تسهیلات / کارمزد قرض الحسن» واریز می گردد، دیگر نیازی به نسبت اسناد حسابداری جهت کارمزد سال های آینده نخواهیم داشت.

- شایان ذکر است باعنایت به عدم ثبت کارمزد در حساب های بانک ، جهت انعکاس تعهدات مشتری، کارمزد مذکور بایستی در قبوض اقساط کارت تعهدات مشتری ثبت گردد.

بدین ترتیب خواهیم داشت :

$$\text{مدت به ماه} \times \text{نرخ کارمزد} \times \text{مانده تعهدات} = \text{کارمزد قرض الحسن}$$

$$12 \times 100$$

مانده تعهدات در ابتدای قرار داد برابر است با وام پرداختی توسط بانک .
مانده تعهدات در سال روزهای بعدی برابر است با مانده تعهدات از بابت وام(پس از کسر اقساط).

عملیات مسابداری

ثبت قرار داد:

۱ ریال

بدهکار: حساب انتظامی قراردادهای قرض الحسن :

۱ ریال

بستانکار : طرف حساب های انتظامی

ثبت و انعکاس پشتونه (وثایق):

بدهکار : حساب انتظامی وثایق قرض الحسن : به میزان مبلغ اصل و کارمزد

بستانکار : طرف حساب های انتظامی : به میزان مبلغ اصل و کارمزد

اعطای وام :

بدهکار: وام قرض الحسن اعطایی : به میزان اصل

بستانکار: حساب متقاضی : به میزان اصل

نکته: در زمان اعطای وام، بایستی نسبت به اخذ کارمزد سال روز اول اقدام نمود لذا

خواهیم داشت:

بد: صندوق / حساب متقاضی: به میزان کارمزد سالروز اول

بس: سود دریافتی / کارمزد: به میزان کارمزد سالروز اول

وصول اقساط :

بدهکار: صندوق / حساب متقاضی: به میزان هرقسط

بستانکار: وام قرض الحسن اعطایی : به میزان هرقسط

نهامه عملیات و تسویه حساب های مربوط:

پس از وصول کلیه مطالبات بانک طبق قرار دادهای منعقده، ضمن فک رهن وثایق یا استرداد

تضمينات ، اسناد انتظامی صادره در خصوص قرار داد و تضمينات برگشت و حساب های مربوط

تسویه می شود.

بدهکار - طرف حساب های انتظامی وثائق و تصمیمات :

بستانکار - حساب انتظامی وثائق و تصمیمات :

بدهکار - طرف حساب های انتظامی قراردادها :

بستانکار - حساب انتظامی قراردادها (قرض الحسنہ اعطایی) :

نکته: به کارمزد مندرج در اقساط قرض الحسنہ، جریمه تعلق نمی گیرد لذا مبنای محاسبه خسارت تا خیر، اصل تسهیلات خواهد بود.

فصل دوم :

دُفَّارَب

فصل دوم

مضاربه

۱- تعاریف مضاربه :

تعریف (۱) (براساس آینه نامه مصوب شورای پول و اعتبار) : مضاربه قراردادی است که به موجب آن یکی از طرفین (مالک) عهده دار تامین سرمایه نقدی می‌گردد با قید این که طرف دیگر (عامل) با آن تجارت کرده و در سود حاصله شریک باشند.

تعریف (۲) : عقدی است که در آن بانک به عنوان مالک فقط نقش تامین سرمایه (به صورت نقدی) را به عهده داشته و شریک به عنوان عامل با سرمایه مذبور تجارت کرده و در نهایت در سود حاصله به نسبت از پیش توافق شده با یکدیگر شریک می‌باشند.

تعریف (۳) (براساس قانون مدنی) : عقدی است که به موجب آن احد از متعاملین سرمایه

می‌دهد (مالک) با قید این که طرف دیگر با آن تجارت کرده (عامل) و در سود آن شریک باشند.

تعریف (۴) (براساس قانون عملیات بانکی بدون ربا) : طبق ماده ۹ قانون عملیات بانکی بدون ربا بانک‌ها می‌توانند، به منظور ایجاد تسهیلات لازم جهت گسترش امور بازرگانی، در چارچوب سیاست‌های بازرگانی دولت منابع مالی لازم را براساس قرارداد مضاربه در اختیار مشتریان با اولویت دادن به تعاونی‌های قانونی قرار دهند.

تبصره: بانک‌ها در امر واردات مجاز به مضاربه با بخش خصوصی نمی‌باشند.

۲- خصوصیات عقد مضاربه :

۱-۲: مضاربه عقدی است جایز و جزو تسهیلات کوتاه مدت می‌باشد. (حداکثر یک ساله)

۲-۲: مضاربه جهت امور بازرگانی در اختیار مشتریان قرار می‌گیرد.

۳-۲: سرمایه مضاربه بایستی به صورت نقدی و یک جا یا به دفعات در اختیار عامل قرار گیرد.

۴-۲: معاملات مضاربه در مواردی که کالا خرید و فروش می‌شود و نیازی به تغییر ظاهری و یا ماهوی ندارد، قابل اجرا می‌باشند.

۵-۲: جدا بودن نقش مالک و عامل : مالک فقط تامین کننده سرمایه می باشد و نمی تواند وظایف عامل را بر عهده گیرد و عامل نیز تنها نقش عاملیت و انجام کار را بر عهده خواهد داشت .

۶-۲: مسئولیت عامل در حفظ سرمایه همانند مسئولیتی است که قانوناً بر عهده امین می باشد جز در صورت تفریط و تعدی ، عامل ، ضامن سرمایه و یا مسئول خسارات ناشی از تجارت نخواهد بود مگر در صورتی که در انجام کار تفریط و تعدی نموده باشد و یا به طور لزوم در متن قرار داد شرط شده باشد .

۳- مفاهیم در عقد مضاربه :

۱-۳- کالا : عمل خرید فروش بر روی آن انجام می گیرد و باید از لحاظ نوع مشخصات ، تعداد و قیمت و شرایط معامله مشخص و معلوم شود .

۲-۳- سلامایه : عبارتست از وجوهی که بابت خرید کالا و تامین هزینه های معامله تخصیص داده می شود .

۳-۳- مدت : مدت قرار داد مضاربه براساس نوع کالا و وضعیت بازار کالای مورد معامله و سایر امکانات در خواست عامل تعیین می شود که این مدت حداقل از یک سال تجاوز نمی نماید و در موارد استثنایی مدت مذکور با اجازه بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران قابل افزایش خواهد بود .

۴-۳- سود (بازدهی) : اعطای تسهیلات مضاربه در صورتی مجاز است که پیش بینی نتیجه معامله سود آور باشد از این رو در هنگام عقد قرار داد باید نرخ خرید، قیمت فروش و میزان سود پیش بینی شود .

در عقد مضاربه سهم سود هر یک از طرفین باید به نحو مشاع و به صورت نسبت یا درصد از کل سود معامله تعیین و توافق شود .

۴- هزینه های قابل قبول در مصارب

۱-۴- قیمت فرید کالا

۲-۴- هزینه حمل و نقل کالا

۳-۴- هزینه بسته بندی کالا

۴-۴- هزینه انبار داری کالا

۵-۴- هزینه بیمه و حق ثبت سفارش کالا

۶-۴- هزینه های بانکی ، حقوق گمرکی و سود بازرگانی

۷-۴- توقف کشتنی (دمواز)

تبصره : پرداخت سایر هزینه ها از جمله : بارگیری ، تخلیه ، اجاره کانتینر، جویمہ انبارداری و ... با مصالحه طرفین به عهده عامل خواهد بود .

۵- مراحل اجرایی مصارب

مراحل اجرایی مصارب به پنج بخش تقسیم می شود که عبارتند از :

۱-۵- تشکیل پرونده

۲-۵- تعیین حداقل سود مورد انتظار بانک

۳-۵- تعیین حداقل درصد سود بانک و عامل نسبت به کل سود پیش بینی شده توسط متقارضی

۴-۵- تعیین میزان پشتوانه

۵-۵- نظارت در عقد مصارب

انواع مصارب

مصارب بر ۲ نوع است :

-۱- مصارب خاص (مقید)

-۲- مصارب عام یا مطلق (آزاد)

۱- مضاربه خاص :

مضاربه خاص یا مقید آن است که نوع کار و حمل آن ، زمان و چگونگی کار و کسانی که همکاری دارند و همچنین کالای خاص که مورد خرید و فروش واقع می شود ، مشخص باشد . مثلاً صاحب سرمایه قرار می گذارد که عامل فقط در شهر معین و در زمان معین مثلاً ۶ ماه حق خرید و فروش کالای معین (مثلاً برق) را دارد .

۲- مضاربه عام یا مطلق (آزاد):

این نوع مضاربه از قیود مطروحه در مضاربه خاص آزاد بوده ، بدین ترتیب که مثلاً صاحب سرمایه به عامل بگوید که این ده میلیون ریال را بگیر و با آن اقدام به مضاربه کن و از هر نوع عمل مشروع تجاری سودی که حاصل شد به نسبتی که تعیین گردیده است ملاک تقسیم قرار گیرد ، در این صورت ، عامل حق دارد سرمایه مضاربه را در جهت خرید و فروش انواع کالاهای بازرگانی به کار برد . شایان ذکر است در حال حاضر قرارداد مضاربه منعقده با مشتریان ، مضاربه خاص است .

موضوع مضاربه :

موضوع مضاربه همان خرید و فروش کالایی است که بین صاحب سرمایه (بانک) و عامل توافق شده است و می تواند شامل موارد زیر باشد :

۱- خرید و فروش کالا در داخل کشور

۲- صادرات کالا

۳- واردات کالا

قبل از انعقاد قرار داد مضاربه عمليات موضوع مضاربه بايستی در حد نیاز برسی و اطمینان حاصل شود که اصل سرمایه و حداقل سود مورد انتظار بانک در طول مدت قرار داد قابل برگشت می باشد . همچنین کالای موضوع مضاربه بايستی از نظر نوع ، مشخصات ، مقدار ، قیمت و شرایط خرید و ترتیب تحويل کالای مورد مضاربه مشخص و کالا از بازار فروش خوبی برخوردار باشد .

مدت قرار داد :

مدت قرار داد مضاربه از زمان انعقاد قرار داد و پرداخت وجه تا تسويه حساب كامل ،مي باشد که بستگي به وضعیت کالای مورد معامله با امكانات، توان عامل و شرایط بازار دارد. در هر صورت مدت قرار داد مضاربه متناسب با يك دوره خريد و فروش ، مشروط بر اين که از يك سال تجاوز ننماید ، تعیین می شود .

نکته: اعطای تسهیلات مضاربه در صورتی مجاز است که نتیجه امر حاکی از بازگشت سرمایه و سود مورد انتظار باشد و حداقل سود مورد انتظار بانک تامین شود. همچنین سود هر يك از طرفين بایستى به نحو مشاع و به صورت نسبت يا درصدی از کل سود معامله تعیین گردد و نمی توان مبلغ معینی از سود يا درصد معینی از سرمایه مضاربه را به عنوان سهم سود طرفين قرار داد .

تعیین نسبت و سهم سود پنگ در مضاربه (تعیین حداقل سود مورد انتظار) :

عواملی که در تعیین نسبت و درصد سهم سود بانک تاثیر دارند شامل ارزش کار و تخصص ، تجربه و سابقه کار، درجه خطرات احتمالی مستتر در معامله، نوع کالا، اثرات اقتصادی، شخصیت عامل ، مدیریت و همچنین منابع سپرده گذاران و می باشد . به هر حال با توجه به جمیع موارد مذکور، نسبت سهم سود بانک می باید به نحوی تعیین شود که حداقل سود مورد انتظار بانک تامین گردد.

در مواردی که به هنگام تسويه حساب ، سهم سود بانک کمتر از میزان پیش بینی شده می باشد ، لازم است عامل با ارایه ادله مثبته بانک را متقادع نماید که نقصان سود تحت تاثیر و دخالت عوامل خارج از کنترل وی بوده است . در صورتی که به نحوی از انحصار به بانک ثابت شود که عامل در زمان انعقاد قرار داد مضاربه تمامی بررسی های لازم را پیرامون وقوع معامله به انجام رسانیده و نیز اطلاعاتی که به بانک ارایه نموده با واقعیت مطابقت داشته و همچنین مشخص شود که عامل از زمان عقد قرار داد تا زمان تسويه ، با نهایت کوشش در جهت انجام موضوع مضاربه اقدام نموده است در این صورت عامل طبق قرار داد از پرداخت هر نوع وجهی مزاد بر خسارت واردہ براصل سرمایه مبرا است .

حداقل سود مورد انتظار بانک در مضاربه با توجه به تعریفه های بانک و همچنین نسبت تسهیم سود بین بانک و عامل با توجه به میزان سرمایه ، مدت قرار داد و نرخ سود مورد انتظار بانک پیش بینی و به شرح ذیل تعیین می شود .

برای تعیین حداقل سود مورد انتظار بانک از طریق فرمول زیر اقدام می کنیم :

$$\text{حداقل سود مورد انتظار} = \frac{\text{مدت به روز} \times \text{نرخ سود} \times \text{سرمایه مضاربه}}{36500}$$

تعیین درصد سود سهم بانک و عامل:

برای تعیین سود سهم بانک و عامل از طریق فرمول زیر اقدام می شود :

$$\text{نسبت سود سهم بانک} = \frac{\text{حداقل سود مورد انتظار}}{\text{سود پیش بینی شده توسط عامل}} \times 100$$

در صد سود سهام بانک - ۱۰۰ = در صد سود سهم عامل

توجه : پیش بینی سود توسط متقاضی حاصل از کسر ارزش کل فروش کالا از ارزش کل خرید کالا و هزینه های قابل قبول خواهد بود .

وثایق :

قرار داد مضاربه طبق توافق طرفین در حکم استناد لازم الاجرا وتابع مفاد آیین نامه اجرایی استناد رسمی می باشد. همچنین به منظور حصول اطمینان از حسن اجرای قرار داد مضاربه و برای جبران خسارت احتمالی، نسبت به اخذ وثیقه یا تضمین کافی از عامل اقدام می شود .

۱- در صورتی که پشتوانه تسهیلات اعطایی سفته باشد، می بایستی به میزان ۱۰۰٪ تعهدات مالی مشتری (سرمایه مضارب + حداقل سود مورد انتظار بانک) سفته اخذ شود.

۲- در صورتی که پشتوانه تسهیلات اعطایی وثیقه ملکی باشد، به میزان تسهیلات پرداختی (اصل سرمایه) می بایستی در رهن بانک قرار گیرد .

نکات مهم:

۱- استفاده از سرمایه مضاربه بایستی بدون تفویض وکالت به غیر فقط توسط عامل صورت پذیرد .

۲- سرمایه به مضاربه صرفاً جهت خرید کالای موضوع مورد معامله (طبق مفاد قرار داد) به مصرف برسد .

۳- کالای موضوع مضاربه بایستی توسط عامل نقداً به فروش رسیده و کلیه وجوده حاصله نیز به فصل وجوده دریافتی مضاربه واریز شود .

تغییرات در قرارداد مضاربه

قرارداد مضاربه از جمله قراردادهای لازم الا جرا (طبق توافق) و تابع آیین نامه اجرایی استناد رسمی می باشد . در مواردی که تغییرات در قرارداد قابل قبول می باشد ، از جمله :

- ۱- تغییرات در سرمایه به صورت کاهش یا افزایش سرمایه
- ۲- تغییرات در مدت قرارداد به صورت کاهش یا افزایش و بدون هیچ گونه تغییر در نسبت تقسیم سود.

شایان ذکر است : در صورت توافق در ایجاد تغییرات فوق ، تنظیم قرارداد الحق و امضای آن الزامی است .

فسخ قرارداد مضاربه

طبق ماده ۵۵۱ قانون مدنی «عقد مضاربه» به یکی از علل ذیل فسخ می شود :

- ۱- در صورت موت یا جنون یا سفه احد طرفین
- ۲- در صورت تلف شدن تمام سرمایه
- ۳- در صورت مفلس شدن مالک
- ۴- در صورت عدم امکان تجارتی که منظور طرفین بوده است .

فصل سوم :

مشارکت مدنی

فصل سوم

مشارکت مدنی

بانکها می توانند به منظور ایجاد تسهیلات لازم برای گسترش فعالیت بخش‌های مختلف تولیدی ، بازرگانی و خدماتی قسمتی از سرمایه و یا منابع مورد نیاز این بخش‌ها را به صورت مشارکت تامین نمایند.

تعريف شرکت براساس قانون مدنی :

”شرکت عبارت است از اجتماع حقوق مالکین متعدد درشیئی واحد به نحو اشعه ” ارکان تشکیل دهنده این تعريف عبارتند از :

۱- اجتماع حقوق مالکین متعدد:

بدین مفهوم که شرکت به طور کلی به اعتبار حقوق مالکیت شرکاء تشکیل می شود نه خود شرکاء؛ به عبارت دیگر ، شرکت به مفهوم وسیع کلمه مبتنی بر رابطه حقوقی شرکاء با یکدیگر است ، نه رابطه شخصی آنان . نکته دیگر تعدد مالکین است که معمولاً از دو به بالا را دربر می گیرد.

۲- شیئی واحد

موضوع مشارکت می تواند عین (خانه و ملک مشترک) و یا دین (طلب مشترک ، طلبی که به دو تن منتقل می شود) و یا منفعت (مانند منفعت مورد اجاره که بر اثر فوت مستاجر به ورثه منتقل می شود) و یا حق (مانند حق خیار و حق شفعه که در نتیجه فوت مورث به وارث منتقل می شود) باشد . به این ترتیب مشارکت باید دارای موضع معینی بوده و هر یک از شرکاء نسبت به آن مالکیت داشته باشند .

۳- اشعه

منظور از اشعه آن است که مالکیت هر یک از شرکاء محدود به جزء خاص و معینی از شیئی مورد مشارکت نبوده و بلکه به کل آن تسری داشته باشد . مالکیت مشاع و به عبارت دیگر شراکت از لحاظ قانون مدنی یا به صورت اختیاری است و یا قهری . شراکت اختیاری می تواند در نتیجه عقدی از عقود باشد ، مانند این که چند نفر ملکی را با هم خریداری نمایند (عقد بیع) ، یا اجاره نمایند

(عقد اجاره) ، یا به آنها هبه شود (عقد هبه) یا قبول رهن نمایند (عقد رهن) و یا به آنان مصالحه شود (عقد صلح) . همچنین در نتیجه عمل شرکاء مانند انبار کردن گندم در یک انبار مشترک و یا قبول مالی مشاع در ازاء عمل چند تن مانند قبول یک توب پارچه به ازاء دستمزد.

تعريف مشارکت مدنی طبق دستورالعمل اجرایی قانون عملیات بانکی بدون ربا:

«مشارکت مدنی عبارتست از در آمیختن سهم الشرکه نقدی و یا غیر نقدی متعلق به اشخاص حقیقی و یا حقوقی متعدد ، به نحو مشاع ، به منظور انتفاع ، طبق قرارداد»

توجه :

مشارکت مدنی در بخش‌های تولیدی (صنعتی ، معدنی ، کشاورزی و مسکن) بازارگانی (داخلی ، صادرات و واردات) و خدماتی کاربرد دارد.

موضوع مشارکت

موضوع مشارکت باید در قراردادهای منعقده کاملاً مشخص بوده و واحدها موظفند قبل از مبادرت به انعقاد قرارداد مشارکت مدنی ، عملیات موضوع مشارکت را بررسی و اطمینان حاصل نمایند که اصل سهم الشرکه و سود مورد انتظارناشی از مشارکت مدنی ، در طول مدت قرارداد قابل برگشت و مشارکت قابل تسويه است.

سرمایه مشارکت مدنی

شرکت مدنی در صورتی تشکیل و تحقق خواهد یافت که شرکاء طبق قرارداد سهم الشرکه نقدی خود را به حساب مخصوص که در بانک برای شرکت افتتاح می‌شود ، واریز نمایند و در صورتی که تمام یا قسمتی از سهم الشرکه غیر نقدی باشد ، طبق مقررات مشارکت مدنی این سهم الشرکه پس از تقویم به مدیر یا مدیران شرکت تحويل گردد . ضمناً پرداخت سهم الشرکه شرکاء در مشارکت مدنی می‌تواند طبق قرارداد همزمان توسط شرکاء نسبت به سهم الشرکه خود یا به دفعات صورت گیرد .

نکته : تامین وجوه مورد نیاز بیش از سرمایه پیش بینی شده در ارتباط با انجام موضوع مشارکت مدنی طبق قرارداد به عهده شریک خواهد بود .

مدت

بانکها در صورتی مجاز به مشارکت مدنی می باشند که موضوع این قبیل مشارکتها ظرف یک سال خاتمه پذیرفته و ظرف همین مدت قابل تسویه باشد. در مواردی که مشارکت مدنی برای امور تولیدی ، صنعتی ، معدنی ، کشاورزی ، احداث مسکن و ساختمان و همچنین برای طرحهای جدید خدماتی صورت می پذیرد حداکثر مدت ، ۳ سال تعیین می گردد . در مواردی استثنایی با اجازه بانک مرکزی این مدت می تواند افزایش یابد .

نظارت و کنترل عملیات

بانک بایستی بر حسن اجرای قرار دادهای منعقده موضوع مشارکت مدنی تا خاتمه موضوع مشارکت و تسویه حساب کامل ، کنترل ، نظارت لازم و کافی به عمل آورد . عملیات بانکی ناشی از معاملات موضوع مشارکت مدنی در بانک طرف قرارداد متمرکز خواهد شد و در صورتی که طرف قرار داد بیش از یک بانک باشد ، عملیات بانکی موصوف نزد یکی از بانکهای شریک به انتخاب بانکهای ذیربط متمرکز می گردد و اداره امور شرکت مدنی طبق قرار داد ، بر عهده بانک (بانکها) و یا شرکاء دیگر خواهد بود.

سود مشارکت مدنی

بانکها زمانی اقدام به مشارکت مدنی می نمایند که سهم سود بانک از سود پیش بینی شده ناشی از معاملات مشارکت مدنی یا سرمایه گذاری مربوط ، از سود مورد انتظار که طبق حداقل نرخ تعیین شده توسط شورای پول و اعتبار بر آورد می گردد ، کمتر نباشد .

فرمول محاسبه سود در مشارکت

$$\text{کل سود} = R$$

$$C = \text{مبلغ تسهیلات}$$

$$I = \text{نرخ سود}$$

$$D = \text{تعداد روز}$$

نحوه محاسبه سود :

$$R = \frac{C * I * d}{36500}$$

- ۱- در جهت کمک به امر تولید و خدمات و احداث مسکن و ساختمان ، میزان استفاده شده (مبلغ پرداخت شده) از سهم الشرکه بانک از تاریخ استفاده تا خاتمه مشارکت مدنی مبنای محاسبه سود مورد انتظار و قطعی بانک قرار می گیرد .(به نسبت زمان درگیری منابع)
- ۲- در امور بازارگانی نسبت به کل سهم الشرکه بانک اعم از این که سرمایه مشارکت به طور تدریجی یا یک جا مورد استفاده قرار گیرد ، محاسبه خواهد شد (از تاریخ انعقاد قرار داد)

نکات قابل توجه در مشارکت مدنی

- ۱- بانکها مکلفند در قرار داد مشارکت مدنی نحوه تسویه مشارکت را قید نمایند .
- ۲- در مواردی که مشارکت مدنی جهت امور تولیدی (صنعتی ، معدنی ، کشاورزی ، احداث مسکن و ساختمان) و همچنین برای امور طرحهای جدید خدماتی صورت پذیرد ، فروش اقساطی سهم الشرکه بانک در خاتمه قرار داد با رعایت ضوابط و مقررات مربوط مجاز می باشد . ضمناً در این موارد اخذ پیش دریافت الزامی نمی باشد .
- ۳- اعطای تسهیلات مشارکت مدنی در مواردی که موضوع آنها کالاهای لوکس و تجملی و غیر ضروری است ، مجاز نمی باشد .
- ۴- بانکها موظفند ترتیبی اتخاذ نمایند که تعهدات مالی و انجام معاملات توسط شریک از حد سهم الشرکه واریز و تحويل شده به شریک بیشتر نباشد و جهت جلوگیری از افزایش تعهدات ، لازم است علاوه بر نظارت مستمر بر مصرف و برگشت وجود سرمایه ، از خرید نسیه توسط شریک ممانعت به عمل آورده و در صورت فروش نسیه کالای موضوع مشارکت مدنی توسط شریک ، مدت فروش نسیه از مدت قرار داد مشارکت مدنی تجاوز ننموده و میزان فروش نسیه شریک از مبلغ «قدر السهم» وی در مشارکت مدنی تجاوز ننماید .
- ۵- هزینه انجام شده توسط شریک را در طرحها و همچنین امور ساختمانی می توان به عنوان آورده غیر نقدی ، شریک پذیرفت .

ویژگیهای مشارکت مدنی

- ۱- مشارکت مدنی ماهیتاً از عقود جایز است ، یعنی هر یک از شرکاء در هر وقت که بخواهند می توانند آن را فسخ نمایند ، مگر آنکه ضمن عقد لازمی اختیار فسخ از طرفین سلب شود .
- ۲- سرمایه مشارکت مدنی بر خلاف مضاربه که تماماً و نقداً توسط مالک تامین می شود ، متتشکل از نقدی و غیر نقدی است و می تواند به دفعات پرداخت شود
- ۳- در آمیختن سهم الشرکه نقدی طرفین به نحو مشاع از مشخصات اصلی مشارکت مدنی است .
- ۴- مشارکت مدنی به قصد انتفاع انجام می پذیرد .
- ۵- مشارکت مدنی زمانی تحقق خواهد یافت که شرکاء طبق قرار داد سهم الشرکه نقدی خود را به حساب مخصوصی که در بانک برای شرکت افتتاح می شود ، واریز نمایند و چنانچه تمام یا قسمتی از سهم الشرکه غیر نقدی باشد ، باید با توافق شرکاء تقویم و ارزش ریالی آن در شرکت منظور شود.
- ۶- مشارکت مدنی از تسهیلات کوتاه مدت بوده و می باید ظرف مدت یک سال خاتمه پذیرد و قرار داد مشارکت مدنی نیز ظرف همین مدت قابل تسویه باشد . در مواردی که مشارکت مدنی برای امور تولیدی صورت می پذیرد حداقل مدت ۳ سال می باشد .
- ۷- فروش اقساطی سهم الشرکه بانک در مشارکت مدنی تولیدی (صنعتی ، مدنی ، کشاورزی و احداث مسکن و ساختمان) و همچنین طرحهای جدیدخدماتی در زمان خاتمه قرارداد امکان پذیراست .
- ۸- در مشارکت مدنی بر خلاف مضاربه هزینه های قابل قبول منحصر به هزینه های خاص نبوده بلکه هر نوع هزینه دیگرها توافق طرفین می تواند در قرار داد قيد شود .

وجوه تمایز شرکت مدنی و شرکت تجارتی

- ۱- شرکت مدنی در چارچوب ضوابط و مقررات قانون مدنی و شرکت تجارتی در قالب ضوابط و مقررات قانون تجارت تأسیس و فعالیت می نماید .

۲- شرکت تجاری ، شرکتی است که منحصراً به امور مذکور در قانون تجارت که ماهیت تجاری دارد می پردازد . در صورتی که شرکت مدنی می تواند انواع فعالیتهای مجاز از جمله معاملات غیر منقول که شرکتهای تجاری از آن منع گردیده اند ، انجام دهد .

۳- شرکت تجاری دارای شخصیت مستقل از شرکاء می باشد . حال آن که شرکت مدنی دارای شخصیت مستقلی نیست . دارایی آن مال مشاع شرکاء و دیون آن مستقیماً بر عهده شرکاء قرار دارد .

۴- در شرکت مدنی ، اگر شرکاء از عهده پرداخت بدهی خود برآیند ، مقررات راجع به افلاس و اعسار اجراء می گردد ، در صورتی که در شرکت تجاری مقررات ورشکستگی حاکم خواهد بود .

فصل چهارم :

اجاره به شرعاً تملیک

فصل چهارم

اجاره به شرط تملیک

تعریف : اجاره به شرط تملیک، عقد اجاره‌ای است که در آن شرط شود مستاجر در پایان مدت اجاره، در صورت عمل به شرایط قرار داد، عین مستأجره را مالک شود. به طوری که ملاحظه می‌شود، اجاره به شرط تملیک از سه عقد به شرح زیر تشکیل شده است:

۱_ فرید

۲_ اهاره

۳- واگذاری یا فروش

مراحل ۱ و ۳ در قالب عقد بیع و مرحله ۲ در چار چوب عقد اجاره انجام می‌پذیرد . می‌توان اجاره به شرط تملیک را تلفیقی از دو عقد بیع و اجاره دانست.

اجاره ، در لغت به معنی «پاداش عمل، اجرت و مزد » و در اصطلاح عبارت است از «تملیک منفعت معلوم به عوض معلوم».

اجاره دهنده را «موجر » و اجاره کننده را «مستاجر » و مورد اجاره را «عین مستاجر ۵» و عوض را «مال الاجاره » نامند. لذا انجام اجاره به شرط تملیک عمدتاً مستلزم آن است که موجر بر مال مورد اجاره تملک یافته و قدرت تسلیم آن به مستاجر را داشته باشد و در عین حال عین مستأجره با استیفاء منفعت از آن باقی بماند .

مستندات اجاره به شرط تملیک از قانون عملیات بانگی بدون ربا :

ماده ۱۰ - «بانک ها می توانند ، به منظور ایجاد تسهیلات لازم در گسترش امر مسکن با هماهنگی وزارت مسکن و شهر سازی ، واحدهای مسکونی ارزان قیمت به منظور فروش اقساطی و یا اجاره به شرط تملیک احداث نمایند.»

ماده ۱۲ - «بانک ها می توانند ، به منظور ایجاد تسهیلات لازم جهت گسترش امور خدماتی، کشاورزی، صنعتی و معدنی، اموال منقول و غیر منقول را بنا به درخواست مشتری و تعهد او مبنی بر انجام اجاره به شرط تملیک و استفاده خود، خریداری و به صورت اجاره به شرط تملیک به مشتری واگذار نمایند.»

۱- تحریف اجاره به شرط تملیک براساس آین نامه قانون عملیات بانکی بدون ربه:

اجاره به شرط تملیکت، عقد اجاره ای است که در آن شرط شود مستاجر در پایان مدت اجاره و در صورت عمل به شرایط مندرج در قرار داد، عین مستاجر را مالک شود.

۲- اهم ویژگی های عقد اجاره به شرط تملیک

۱/۲- اجاره به شرط تملیک عقدی است لازم که طرفین، متعهد به انجام تعهدات خود طبق قرار داد می باشند و نمی توانند قرارداد را فسخ نمایند، مگر در موارد خیارات یا بنا بر شروط ضمن عقد، لذا در این عقد می توان هر شرطی را که مخالف ماهیت و مقتضای عقد و نیز مغایر شرع مقدس اسلام نباشد با تراضی طرفین در عقد قرارداد منظور نمود.

شروط ضمن این عقد عبارتند از:

الف - شرط مبادرت

یعنی این که مستاجر رأساً در استیفاء منافع از عین مستاجر (مگر در موارد قهری و اضطراب به تشخیص بانک) مبادرت مستقیم داشته باشد. به عبارتی دیگر مستاجر موظف است از منافع عین مستاجره شخصاً بهره برداری نموده و حق ندارد اموال مورد اجاره را:

واگذار نماید -

وثيقه بگذارد -

اجاره مجدد بدهد -

قرض بدهد -

انتقال بدهد -

و یا به هر صورت دیگری آن را جزوأ و یا کلاً در اختیار شخص دیگری قرار دهد.

ب - شرط ضمان :

به لحاظ آن که در این عقد مستاجر نقش «امین» را دارد، بنابر این وی «ضامن» «تلف شدن مورد اجاره نخواهد بود مگر در صورت تغیریط و تعدی و یا این که ضمن عقد موضوع ضامن بودن وی در قبال تلف شدن مال منظور شده باشد.

ج - شرط اختیار فسخ برای بانک

از آنجا که عقد اجاره به شرط تمليک، عقد لازم می باشد، لذا بانک ها با گنجاندن شرط ضمن عقد، اختیار فسخ را در مواردی که مستأجر از انجام مفاد قرار داد یا اجرای تعهدات مقرر خودداری نماید قبل از انقضای سرسید برای خود محفوظ می دارند.

د - شرط بیمه

مستأجر موظف است همه ساله عین مستأجره را به هزینه خود و به نفع بانک به میزان مانده تعهدات بیمه نماید و در صورتی که پس از انقضای مهلت بیمه مستأجر از تجدید بیمه خودداری نماید، بانک حق دارد راساً نسبت به بیمه نمودن اموال موضوع قرار داد اقدام و هزینه های متعلقه را از حساب مستأجر نزد خود برداشت و پایاپای نماید.

هـ - شرط نگهداری :

مستأجر موظف است از اموال مورد اجاره به نحو مطلوب نگهداری و بهره برداری نماید و هرگونه هزینه نیز اعم از کلی و جزئی که برای انجام تعمیرات مورد اجاره لازم باشد، از اموال خود بایستی بدون مطالبه از بانک تامین و پرداخت نماید.

و- شرط پرداخت حقوق دولتی :

نظر به این که مستأجر در پایان مدت قرارداد مورد اجاره را تمليک خواهد نمود بنابراین پرداخت کلیه مالیات ها، عوارض و حقوق دولتی متعلق به عین مستأجره را بدون حق مطالبه از بانک، از اموال خود باید تامین نماید.

ز- شرط نظارت :

بانک حق دارد در طول مدت اجاره به منظور اعمال نظارت لازم و کافی از عین مستأجره در هر زمان که لازم بداند بازدید و بازرگانی نموده و مستأجر موظف است تسهیلات لازم را فراهم نماید. چنانچه در هر مرحله (اعطای تسهیلات و بعد از آن) بانک متوجه تخلف از قبیل واگذاری

ملک به غیر، اجاره مجدد ، وثیقه گذاشتن، انتقال و غیره از جانب متقاضی شود، قرار داد فسخ و دین مشارالیه به حال تبدیل می گردد.

ج- شرط تمدید

بانک مکلف است در پایان مدت اجاره و پس از پرداخت آخرین قسط مال الاجاره در صورتی که کلیه تعهدات مستاجر طبق قرارداد انجام شده باشد، عین مستاجر را به مستاجر واگذار و آن به مالکیت او در آورد.

۱/۱ - مدت و گایرد:

با توجه به این که از طریق این عقد نمی توان انواع اموال منقول و غیر منقول با عمر مفید کمتر از ۲ سال را خریداری نمود، بنابراین کار برد آن در اعطای تسهیلات میان مدت و بلند مدت به منظور تأمین نیازهای سرمایه ای و ثابت واحدهای تولیدی، خدماتی، بازرگانی و کسب کار و کالاهای مصرفی بادوام ساخت داخل با طول عمر بیش از دو سال می باشد .

تبصره ۱: تسهیلات اعطایی جهت خرید کالاهای مصرفی با دوام ساخت داخل می تواند به صورت مستقیم به مصرف کنندگان پرداخت شود و یا از طریق انتقال مانده تسهیلات استفاده شده تولید کنندگان این نوع کالاهای خریداران صورت گیرد.

۱/۲- تأمین وثیقه

چون پس از خرید اموال توسط بانک، مالکیت بانک تا پایان مدت اجاره ادامه خواهد داشت، لذا عین مستاجر می تواند جایگزین وثیقه تسهیلات اعطایی شود و مشکل تامین و تهییه وثیقه جداگانه برای استفاده کننده وجود نخواهد داشت .

۱/۳- حفظ مالکیت

باز پرداخت اقساط توسط مستاجر در عین حال که سبب استهلاک منابع مالی مصرف شده بانک می شود، عاملی است تا مستاجر اطمینان داشته باشد که مبالغ پرداخت شده توسط او در هر قسط به عنوان قسمتی از وجهه مال مورد نظر منظور می شود، به نحوی که در پایان مدت اجاره عین مستأجره به مالیکت او در خواهد آمد .

۱۱-ضوابط خرید :

ضوابط خرید اموال منقول مورد اجاره توسط بانک ها عیناً مانند ضوابط خرید در معاملات فروش اقساطی وسایل کار، ماشین آلات و تاسیسات بوده و در مورد اموال غیر منقول نیز لازم است ابتدا از مورد معامله ارزیابی به عمل آید، ضمناً بانک در خرید اموال هیچگونه دخالت و مسئولیتی از نظر انتخاب، ساخت، مشخصات فنی، حمل و نقل، نصب، راه اندازی و بهره برداری از آن نخواهد داشت لذا متلاطفی باید بنا بر ضرورت شغلی و احتیاجات خود اموال مورد نظر را انتخاب و جهت خرید به بانک معرفی نماید.

۱۲-ضوابط اجاره

۱ / ۴- بانک ها مکلفند اموال مورد نظر را از طریق تنظیم قرار داد اجاره به شرط تمیلیک در اختیار متلاطفی قرار داده و شروط مورد نظر خود را به شرح موارد مندرج در بند (۱ / ۲) در قرارداد منعقده درج نمایند.

۲ / ۴- میزان مال الاجاره با توجه به قیمت تمام شده اموال خریداری شده به علاوه سود بانک در طول مدت قرار داد تعیین و در قرار داد قید شود، ضمناً در موقع تعیین سود، مبلغ دریافت از قیمت تمام شده کسر خواهد شد.

۳ / ۴- با توجه به این که بانک ها مکلفند حداقل ۲۰٪ قیمت تمام شده اموال را بابت قسمتی از مال الاجاره برای طول مدت اجاره پیش دریافت نمایند، لذا لازم است در قرارداد میزان پیش دریافت از مستاجر تعیین و درج شود.

۴ / ۴- خرید اموالی که به تشخیص بانک مصرف انحصاری و یا محدود دارد و یا بر اثر نصب و بهره برداری استفاده مجدد از اموال برای بانک مقرن به صرفه نباشد، ممنوع است. لذا در صورتی که بانک مصلحت بداند که اینگونه اموال از طریق عقد قرارداد خریداری شود، لازم است نوع وثایق و تضمینات اضافی مورد نظر نیز تعیین و از متلاطفی اخذ شود.

۵ / ۴- مدت اجاره به شرط تمیلیک حداقل متناسب با طول عمر مفید اموال با توجه به مدت تعیین شده در جدول عمر مفید کالا و اموال معین خواهد شد. بنابراین باید در نظر داشت اجاره به شرط تمیلیک در مورد اموال کمتر از دو سال ممنوع می باشد. ضمناً آن که مبدا محاسبه طول عمر مفید کالا و اموال تا تاریخ شروع بهره برداری از آن به تشخیص بانک خواهد بود.

تبصره: قرارداد مدت اجاره به شرط تملیک برای خرید تاکسی تا پنج سال و برای خرید اتوبوس، مینی بوس، کامیون و بارکش تا هفت سال به تشخیص بانک می‌تواند تعیین گردد.

۶/۴- در صورتی که مستأجر قبل از پایان مدت اجاره مبادرت به پرداخت دیون و تسویه کامل باقی مانده مال الاجاره نماید، لازم است تخفیف لازم در مبلغ مال الاجاره منظور و به مستأجر اعطای شود.

۷/۴- نظر به این که پرداخت کلیه مالیات‌ها و عوارض در طول مدت اجاره به عهده مستأجر می‌باشد، بنابراین لازم است به منظور تحصیل مجوز و پروانه‌های لازم و امور مشابه برای استفاده از اموال مورد اجاره به شرط تملیک از سوی بانک وکالت و یا نمایندگی لازم به مستأجر اعطای شود.

۸/۴- بانک موظف است در طول مدت اجاره به منظور اعمال نظارت و اطمینان از حسن اجرای قرار داد در هر زمان که لازم بداند از عین مستأجره بازدید و بازررسی به عمل آورده و نتیجه را به صورت گزارش در سوابق مربوط ضبط نماید.

۵- ضوابط واگذاری

۱/۵- چنانچه در پایان مدت قرارداد و پس از پرداخت آخرین قسط مال الاجاره، کلیه تعهدات مستأجر انجام شده باشد، عین مستأجره طبق شرط مندرج در قرارداد به مالکیت مستأجر در خواهد آمد.

۲/۵- در صورتی که مستأجر قبل از پایان مدت اجاره تعهدات خود را یک جا واریز و تسویه نماید، عین مستأجره طبق شرط مندرج در قرارداد به مستأجر منتقل خواهد شد.

۳/۵- در صورتی که تعهدات ناشی از قرار داد اجاره به شرط تملیک در مواعده مقرر انجام نشود و مستأجر نسبت به پرداخت دیون ناشی از قرارداد به موقع اقدام ننماید، لازم است طبق دستور العمل مطالبات معوق بانک اقدامات لازم معمول و در صورت صلاح دید بانک، نسبت به فسخ قرار داد اقدام شود.

فصل پنجم:

معاملات سلف

فصل پنجم

معاملات سلف

تعریف سلف براساس قانون عملیات بانکی بدون ربا:

معامله سلف عبارت است از «پیش خرید نقدی محصولات تولیدی به قیمت معین» (با توجه به ضوابط شرعی). بر همین اساس «بانک‌ها می‌توانند به منظور ایجاد تسهیلات لازم جهت تأمین قسمتی از سرمایه در گردش واحدهای تولیدی، اعم از این که مالکیت این واحدها متعلق به شخص حقیقی یا حقوقی باشد، منحصراً بنا به درخواست اینگونه واحدها، مبادرت به پیش خرید محصولات تولیدی آنها نمایند.»

موضوع معامله سلف

موضوع معامله سلف عبارت است از پیش خرید نقدی محصولات واحدهای تولیدی در بخش‌های صنعتی، معدنی و کشاورزی.

شرایط محصولات موضوع پیش خرید (سلف)

- ۱- کالای موضوع معامله سلف باید از کیفیت مناسب و مطلوب و همچنین بازار فروش خوبی برخوردار باشد.
- ۲- کالای موضوع معامله سلف باید هنگام تحويل سهل الیع^۱ بوده و فاسد شدنی نباشد مگر آن که اقدامات لازم جهت جلوگیری از فساد پذیری در فواصل تحويل و فروش کالای مورد معامله معمول شده باشد.

شرایط متقاضی معاملات سلف:

- ۱- رأساً تولید کننده کالای مورد معامله باشد.
- ۲- وسائل و امکانات تولید کالای موضوع معامله را داشته باشد.
- ۳- مقدار کالای مورد معامله در توان و ظرفیت تولیدی متقاضی در مدت قرارداد بوده و امکان تحويل کالای پیش فروش شده را در مهلت تعیین شده دارا باشد.
- ۴- تسهیلات دریافتی را به مصرف تولید همان کالای مورد معامله سلف برساند.

^۱- منظور از سهل الیع بودن کالا آن است که هنگام تحويل با توجه به قیمت خرید و سود مورد انتظار به راحتی قابل فروش باشد.

نموده تعیین قیمت پیش خرید کالای مورد معامله

قیمت پیش خرید محصولات تولیدی با توجه به قیمت نقدی عمدہ فروشی در زمان انعقاد قرارداد و با در نظر گرفتن هزینه های احتمالی، سود مورد انتظار بانک و مدت قرارداد تعیین می گردد. در هر صورت، قیمت پیش خرید نباید از قیمت نقدی اینگونه محصولات در زمان انجام معامله سلف تجاوز نماید.

(هزینه های احتمالی + سود مورد نظر بانک) - قیمت پیش بینی فروش در زمان تحويل = قیمت پیش خرید

فروش کالای موضوع معاملات سلف

- ۱- واحدها، مجاز به فروش کالاهای پیش خرید شده قبل از تاریخ تحويل نمی باشند، مگر این که کالای مورد معامله قبل از سرسید آماده تحويل باشد.
- ۲- واحدها می توانند پس از انقضای تاریخ تحويل، حتی قبل از تحويل، محصولات تولیدی پیش خرید شده را به فروش برسانند. در هر حال، این محصولات باید پس از تحويل، در کوتاه ترین زمان به فروش برسد.
- ۳- فروش اقساطی کالای پیش خرید شده هنگام تحويل با رعایت ضوابط مربوط بالامانع است.

ویژگی های معاملات سلف

- ۱- معامله سلف، با عنایت به ماهیت حقوقی آن، عقدی است لازم و بنابراین فسخ آن جز در موارد مصروفه در قانون مدنی امکان پذیر نیست.
- ۲- ویژگی اصلی معامله سلف یا سلم تامین سرمایه در گردش (نقدی) مورد نیاز واحدهای تولیدی (صنعتی، معدنی و کشاورزی) اعم از حقیقی و حقوقی است. مفهوم آن این است که وقتی در جریان تولید کالا، تولید کننده دچار کمبودهایی در تامین قسمتی از سرمایه در گردش مورد نیاز باشد، پیش خرید محصولات اینگونه واحدها، به قیمت معین، مشکل تولید کننده را برطرف نماید. بنابراین، خرید کالای موجود متقاضی که بنابر دلایلی در شرایط روز قابل عرضه در بازارهای داخلی یا خارجی نمی باشد، مشمول معامله سلف نخواهد بود.
- ۳- واحد تولید کننده کالای مورد معامله سلف بایستی فعال و در مرحله بهره برداری قرار داشته باشد.

۴- معاملات سلف از جمله تسهیلات کوتاه مدت بوده و مدت آن نباید از یک دوره تولید و حداکثر یک سال تجاوز نماید.

۵- بهای کالای مورد معامله باید یک جا و نقداً هنگام قرار داد، تحویل فروشنده شود.

ظوابط اجرایی معاملات سلف

طبق دستورالعمل اجرایی معاملات سلف، بانک می‌تواند به منظور ایجاد تسهیلات لازم جهت تأمین سرمایه در گردش واحدهای تولیدی، اعم از این که مالکیت این واحدها متعلق به اشخاص حقیقی و یا حقوقی باشد، منحصراً به در خواست اینگونه واحدها مبادرت به پیش خرید نقدی محصولات تولیدی آنها نماید. پیش خرید محصولات واحدهای تولیدی در صورتی مجاز است که مقدار، نوع، قیمت و سایر مشخصات متعارف محصولات مورد معامله معین و معلوم باشد و بهای آن نقداً از طرف بانک پرداخت شود و از طرف محصول مورد معامله باید:

۱- توسط خود شخص مقاضی تسهیلات سلف تولید شود.

۲- سریع الفساد نباشد مگر این که اقدامات احتیاطی لازم جهت جلوگیری از فساد در فاصله تحویل و فروش وجود داشته باشد.

۳- سهل الیع باشد، یعنی آن که هنگام پیش خرید این اطمینان وجود داشته باشد که محصولات تولید مورد معامله در سرسید تحویل به سهولت قابل فروش است.

مدت معامله سلف حداکثر معادل یک دوره تولید می‌باشد مشروط بر این که از یک سال تجاوز ننماید و منظور از آن، زمانی است که از تاریخ انجام معامله تا تاریخ تحویل که محصول پیش خرید شده به طول می‌انجامد.

ترتیب، محل و زمان تحویل کالای پیش خرید شده نیز باید به دقت معلوم و معین شده و بهای پیش خرید محصول به جزء و کل مشخص شود. بهای پیش خرید محصولات در هر حال و هر صورتی که باشد، به هیچ وجه نباید از بهای نقدی فروش آن محصولات در زمان انجام معامله سلف بیشتر باشد. در محاسبات پیش خرید محصولات واحدهای تولیدی، حداقل بهای فروش تولید کننده در محل تولید (قیمت فروش درب کارخانه در واحدهای صنعتی و فروش، سر جالیز در واحدهای کشاورزی) باید ملاک و مبنای کار قرار گرفته و پس از تعیین بهای فروش کل، بهای پیش خرید

محصولات تعیین شود. بهای پیش خرید محصول مورد معامله، پس از امضاء قرار داد و اخذ تضمینات لازم یک جا به حساب مشتری منظور می شود.

در پیش خرید محصولات باید توجه داشت که منظور از معامله سلف، خرید محصول معین موجود در خارج نیست، بلکه محصولی است که وصف و مقدار آن از قبل معین است ولی خود آن هنوز تولید نشده است.

فروش محصولات تولیدی پیش خرید شده قبل از سرسید تحویل ممنوع می باشد مگر این که کالا قبل از سرسید به بانک تحویل شده باشد. فروش این قبیل محصولات پس از سرسید تحویل حتی قبل از تحویل مجاز می باشد.

کالای پیش خرید شده باید پس از تحویل در اسرع وقت به فروش برسد و در این رابطه این امکان وجود دارد که خود مشتری به عنوان امین بانک در فروش محصولات مورد معامله با بانک همکاری نماید. در هنگام عقد قرار داد، نمی توان خود مشتری را به عنوان وکیل ملزم نمود که کالای مورد معامله را در سرسید به وکالت از طرف بانک به فروش برساند.

در مواردی که فروش محصولات پیش خرید شده به طور نقدی و بلاfaciale پس از تحویل کالا و در محل تحویل آنها مقدور نباشد، فروش آنها به سایر طرق ممکن از جمله به طور اقساطی امکان پذیر است.

*در بررسی تقاضاهای مشتریان برای پیش خرید محصولاتشان لازم است موارد ذیل مورد توجه قرار گیرند:

- ۱ مورد مصرف تسهیلات درخواستی معین باشد و اطمینان حاصل شود که صرفاً جهت تأمین بخشی از سرمایه در گردش (نقدی) متقاضی بوده و امکان تامین نیازهای مزبور با استفاده از سایر عقود به سهولت مقدور نمی باشد .
- ۲ مقدار کالای مورد معامله از توان و ظرفیت تولیدی متقاضی در مدت قرار داد خارج نبوده و از لحاظ فنی تولید و تحویل کالای پیش خرید شده در مواعده مقرر ممکن باشد .

-۳ مشتری بابت محصول پیش خرید شده توسط بانک وجوده دیگری از سایر خریداران به عنوان خرید اخذ ننموده و یا از تسهیلات دیگری جهت تولید آنها استفاده نکرده و قادر باشد در سررسید کالا را تحويل داده و بانک با وجوده حاصل از فروش کالا، مطالبات خود را وصول نماید. در معاملات سلف، به منظور حصول اطمینان از انجام تعهدات مشتری و جلوگیری از زیان احتمالی اخذ تامین کافی الزامی است.

فصل ششم:

فروش اقساطی

فصل ششم

فروش اقساطی

خرید و فروش که اصطلاحاً (بیع) نامیده می‌شود، عبارت است از این که شخصی (فروشنده) در مقابل مالی (ثمن) که از دیگری (خریدار) دریافت می‌کند مال خود (میبع) را به دیگری تملیک کند و او نیز به تملیک خود در آورد.

از نظر فقه اسلامی، بیع به اعتبار موعد تسلیم میبع و تأدیه ثمن بر چهار قسم است :

- ۱- بیع نقد ، بیعی است که موعدی برای تسلیم میبع و تأدیه ثمن در عقد، قرار داده نشده است .
- ۲- بیع سلف یا سلم، بیعی است که میبع آن در ذمه و برای تسلیم آن موعدی در عقد مقرر شده است.
- ۳- بیع نسیه ، بیعی است که ثمن آن در ذمه و برای تأدیه آن مدتی معین شده است .
- ۴- بیع کالی به کالی ، بیعی است که میبع و ثمن در ذمه می باشد و برای تسلیم میبع و تأدیه ثمن موعدی مقرر شده است که این نوع بیع به اجماع فقهای امامیه باطل بوده و الزام آور نمی باشد .

اعطای تسهیلات فروش اقساطی در زمینه های زیر صورت می گیرد:

- ۱- بانک ها می توانند به منظور ایجاد تسهیلات لازم در گسترش امر مسکن (واحدهای مسکونی ارزان قیمت) تسهیلات مالی از طریق عقد فروش اقساطی مسکن پرداخت نمایند .
- ۲- بانک ها می توانند به منظور ایجاد تسهیلات لازم جهت گسترش امور صنعت و معدن، کشاورزی و خدمات، اموال منقول را بنا به تقاضای مشتری و تعهد او مبنی بر خرید و مصرف و یا استفاده مستقیم مال و یا اموال مورد در خواست، خریداری نموده و با اخذ تامین به صورت اقساطی به مشتری بفروشند .
- ۳- بانک ها می توانند به منظور ایجاد تسهیلات لازم جهت تامین سرمایه در گردش واحدهای تولیدی مواد اولیه و لوازم یدکی مورد نیاز واحدهای تولیدی را بنا به درخواست این واحدها و تعهد آنها مبنی بر خرید و مصرف مواد اولیه و لوازم یدکی مورد درخواست، خریداری و به صورت نسیه به واحدهای مذکور بفروشند.

تعريف بیع براساس قانون مدنی :

«بیع عبارت است از تملیک عین به عوض معلوم».

«بیع ممکن است مطلق باشد یا مشروط و نیز ممکن است برای تسلیم تمام یا قسمتی از مبیع یا برای تأدیه تمام یا قسمتی از ثمن اجل قرار داده شود.»

تعريف فروش اقساطی براساس قانون عملیات بازگشایی بدون ربا:

«فروش اقساطی عبارت است از واگذاری عین به بهای معلوم به غیر به ترتیبی که تمام یا قسمتی از بهای مزبور به اقساط مساوی یا غیر مساوی در سررسید یا سررسیدهای معینی دریافت گردد.» بدین ترتیب فروش اقساطی بیع نسیه می باشد .

تقسیم بندی عقد فروش اقساطی :

الف) فروش اقساطی مواد اولیه ، لوازم یدکی و ابزار کار
همانطور که بیان شد بانک ها می توانند ، به منظور ایجاد تسهیلات لازم جهت تامین سرمایه در گردش واحدهای تولیدی مواد اولیه، لوازم یدکی و ابزار کار مصرفی و سایر نیازهای اولیه مورد احتیاج این واحدها را منحصرأً بنا به درخواست کتبی و تعهد متقاضیان، مبنی بر خرید و مصرف عوامل مذکور خریداری و به صورت اقساطی به متقاضی به فروش برسانند. در برآورد میزان نیاز واحدهای تولیدی، حجم مواد اولیه متناسب با تولید برای نیاز یک دوره تولید باید در نظر گرفته شود. قیمت فروش اقساطی مواد اولیه، یدکی و ابزار کار با توجه به قیمت تمام شده و سود مورد نظر بانک طبق ضوابط تعیین می گردد.

مدت فروش اقساطی مواد اولیه نباید از یک دوره تولید و حداقل از یک سال تجاوز نماید. این مدت در موارد استثنایی با موافقت بانک مرکزی قابل افزایش خواهد بود. در صورتی که فروش اقساطی به منظور تامین سرمایه در گردش طرح های تولیدی جدید صورت گیرد، مدت وصول برای بیش از یک سال حسب مورد، توسط بانک ذیربسط تعیین و مشخص خواهد شد.

تعريف مواد اولیه :

«مواد اولیه » عبارت است از هر نوع مواد خام، نیمه ساخت، ساخته شده واسطه ای و مواد بسته بندی که در تولید یک محصول معین به کار می روند.

تعريف لوازم یدکی و ابزار کار :

قطعات و وسایلی که برای جایگزینی قسمتی از ماشین آلات تولیدی به کارمی رود، «لوازم یدکی» و ادوات و وسایلی نیز که عمر مفید آنها حدود یک سال و با دست غیر مجهز قابل حمل بوده و به عنوان وسایل کمکی در تولید به کار گرفته می شوند، «ابزار کار» محسوب می گردد.

ضوابط خرید و فروش مواد اولیه ، لوازم یدکی و ابزار کار :

بانک صرفاً بنا بر تقاضای کتبی یک واحد تولیدی اقدام به خرید مواد اولیه، لوازم یدکی و ابزار کار می نماید، لذا متقاضی باید خود، مصرف کننده اموال درخواستی باشد و در تقاضای خود نوع، مقدار، مشخصات فروشنده، قیمت و شرایط پرداخت و تحويل اموال مورد درخواست را تعیین نموده و مسؤولیت مستقیم هر گونه فسادی را که ممکن است در جریان معامله بروز نماید و همچنین مسؤولیت هر نقص و اشکالی در کیفیت یا کمیت کالا را به عهده گیرد. آماده تحويل و موجود بودن اموال مورد معامله شرط اساسی عقد قرار داد فروش اقساطی است و در مواردی که اموال مورد نظر موجود و قابل تحويل نباشد، بانک باید بدؤاً مبادرت به خرید آن نموده و پس از آماده شدن اموال آن را به متقاضی واگذار نماید.

در بررسی تقاضاهای مشتریان باید دقیق شود که کالای مورد نظر متناسب با حجم یک دوره تولید و یا حداقل معادل مصرف یک سال مشتری باشد. منظور از دوره تولید، مدت زمان لازم برای طی مراحل مختلف تولید ، فروش و برگشت وجه اقلام مورد معامله است. خرید اموال موضوع فروش اقساطی توسط بانک باید از منابع معتبر و در مقابل اخذ فاکتور صادره و یا از افرادی که در خصوص فروش کالای مورد معامله شناخته شده اند، باشد .

در خریدهای داخلی، بانک معمولاً فقط بهای کالای خریداری را پرداخت می نماید و بقیه هزینه ها شامل بسته بندی، بارگیری، حمل، بیمه و تخلیه به عهده مشتری می باشد، مگر این که مصوبه پرداخت تسهیلات شرط دیگری را پذیرفته باشد .

خریدهای خارجی بانک از طریق گشایش اعتبارات اسنادی صورت می گیرد و اخذ کلیه مجوزها تاییدیه های لازم برای ورود کالای مورد نظر به عهده خود متقاضی است .

در خریدهای خارجی، بانک معمولاً فقط بهای استناد وارداتی کالا، (ارزش سیف) را پرداخت و بقیه هزینه ها به عهده متقاضی است، مگر این که ترتیب دیگری مقرر شده باشد.

در معاملات فروش اقساطی اعلام قیمت فروش نقدی و نسیه به خریدار الزامی بوده و از این رو لازم است عقد قرار داد قطعی فروش اقساطی موكول به زمانی شود که قیمت های مربوط تعیین شده باشند .

قیمت فروش نسیه بانک برابر است با مجموع وجوده پرداختی جهت ابتیاع و تهیه کالای مورد نظر (قیمت تمام شده) به علاوه سود دوران بازگشت سرمایه طبق ضوابط مربوط. بدیهی است مبلغ پیش پرداخت از میزان بدھی مشتری کسر خواهد شد.

لازم به یادآوری است دریافت پیش پرداخت در خصوص فروش مواد اولیه ، لوازم یدکی و ابزار کار از متقاضی ضرورتی ندارد.

در معاملات فروش اقساطی ، لازم است به میزان مطالبات بانک هنگام عقد قرار داد از متقاضی وثایق و تضمینات قابل قبول اخذ شود.

وصول قیمت فروش نسیه بانک از مشتری دفعه واحده یا به اقساط مساوی و یا غیر مساوی در سراسر سیدهای متوالی یا غیر متوالی مجاز می باشد و مدت باز پرداخت قسط یا اقساط نباید از یک دوره تولید و حداقل از یک سال تجاوز نماید.

چنانچه در باز پرداخت هر یک از اقساط وقفه ای حاصل شود باید چگونگی امر بالافاصله از طریق بانک مورد بررسی و پیگیری لازم قرار گرفته و حسب نیاز از محل کار مشتری و نحوه استفاده از کالای مورد معامله باز دید به عمل آمده و تدبیر مقتضی جهت حفظ مصالح بانک اتخاذ شود .

ب - فروش اقساطی و سایل تولید ، ماشین آلات و تأسیسات :

به منظور ایجاد تسهیلات لازم جهت گسترش امور صنعت و معدن ، کشاورزی و خدمات، بانک می تواند اموال منقول را بنابر درخواست متقاضی و تعهد او مبنی بر خرید و مصرف و یا استفاده مستقیم مال و یا اموال مورد در خواست خریداری نموده و با اخذ پشتوانه به صورت اقساطی به مشتری بفروشد. اموال موضوع این تسهیلات شامل وسایل تولید، ماشین آلات و تأسیساتی می باشد که عمر مفید آنها بیش از یک سال است. منظور از طول عمر مفید ماشین آلات، تأسیسات و وسایل

کار عبارت است از حداقل مدت زمان بازدهی اقتصادی از آنها و به عبارت دیگر حداقل مدت زمانی که طی آن استفاده مطلوب از موارد مذکور به عمل آید.

بدیهی است که دارایی های مورد اشاره به مرور فرسوده شده و از ارزش اقتصادی آنها کاسته می شود، لذا تسهیلات اعطایی که جهت تهیه و تدارک آنها در اختیار متلاطفان قرار می گیرد باید به گونه ای باز پرداخت شوند که از حداقل طول عمر مفید آنها تجاوز ننماید.

بنا به تعریف تجهیزاتی که از آنها در تولید انواع محصولات استفاده می شود، «وسایل تولید» و دستگاه ها و ابزاری که به وسیله نیروی محرکه کار می کنند «ماشین آلات» و وسایلی را که برای استفاده مطلوب از ماشین آلات و یا انجام فعالیت های خدماتی مورد نیاز می باشند، به عنوان «تاسیسات» در نظر گرفته می شوند.

ضوابط فرید و فروش وسایل تولید ، ماشین آلات و تاسیسات

شرایط این نوع از معاملات عیناً مانند فروش اقساطی مواد اولیه ، لوازم یدکی و ابزار کار بوده و سایر شرایط به شرح ذیل می باشد :

۱- مدت وصول قیمت فروش اقساطی وسایل تولید ، ماشین آلات تأسیسات نباید از طول عمر مفید این قبیل اموال تجاوز نماید. مبدا محاسبه طول عمر مفید تاریخ شروع بهره برداری به تشخیص بانک خواهد بود .

۲- جهت اعطای تسهیلات از طریق فروش اقساطی وسایل تولید ، ماشین آلات و تأسیسات برای طرح های تولیدی کشاورزی، صنعتی، معدنی و خدمات لازم است طرح مزبور از لحاظ فنی، مالی و اقتصادی در حد نیاز بررسی و ارزیابی شده و در صورت موجه بودن نتیجه امر، مبادرت به عقد قرارداد شود .

۳- هنگام انجام معامله فروش اقساطی موضوع این بند، دریافت قسمتی از بهای مورد معامله از مشتری به عنوان پیش پرداخت نقدی الزامی است .

۴- به منظور حصول اطمینان از حسن اجرای قرارداد و وصول مطالبات ، اموال موضوع این معاملات می باید در وثیقه بانک قرار گیرد. لذا نظر به لازم الاجرا بودن قراردادهای فروش اقساطی، امضا قراردادهای مزبور به منزله ترهیف اموال معموله محسوب شده و نیازی به انجام تشریفات

خاص نمی باشد، مگر در مورد فروش اقساطی و سایط نقلیه موتوری و یا مواردی که قانوناً ترهین آنها به موجب قوانین جاری فقط از طریق تنظیم سند رسمی ممکن است.

۵- در صورتی که خریدار قبل از سرسید و یا سرسیدهای مقرر مبادرت به واریز تمام بدهی خود نماید، بانک ها مکلفند تخفیف لازم را از محل سود متعلقه، متناسب با مدت باقی مانده تا سرسید قسط یا اقساط واریز شده، به خریدار اعطاء نمایند. تخفیف مذکور لزوماً متناسب با سود دریافتی نبوده، بلکه می تواند کمتر از آن نیز باشد.

۶- بانک ها باید ترتیبی اتخاذ نمایند تا عنداللزوم اموال موضوع فروش اقساطی (وسایل تولید، ماشین آلات و تأسیسات) و وثائق متعلقه، همه ساله و در طول مدت اجرای قراردادهای مربوط حداقل به میزان مانده طلب بانک به نفع بانک بیمه شود.

۷- فروش اقساطی مسکن

بانک ها می توانند به منظور ایجاد تسهیلات لازم جهت گسترش امر مسکن، واحدهای مسکونی ارزان قیمت را که مستقیماً یا از طریق اعطای هر یک از انواع تسهیلات بانکی توسط آنها احداث شده باشد، منحصراً بنا به درخواست کتبی و تعهد متقاضیان مبنی بر خرید اینگونه واحدهای صورت اقساطی به آنان بفروشند. ضمناً بانک ها موظفند قبل از اقدام به احداث طرح های ساختمانی، طرح های مذکور را از لحاظ فنی، مالی و اقتصادی (در حد نیاز بانک) بررسی و ارزیابی نمایند. اجرای طرح های مذبور از محل منابع بانک و سپرده های سرمایه گذاری در این قبیل طرح ها در صورتی مجاز است که نتیجه بررسی و ارزیابی طرح، قابل توجیه باشد.

نکات قابل توجه در فروش اقساطی مسکن:

- ۱- بانک ها مکلفند قبل از انعقاد قرار داد فروش اقساطی مسکن، مبلغی از متقاضیان واحدهای مسکونی به عنوان «پیش دریافت» نقداً دریافت نمایند.
- ۲- وصول قیمت فروش اقساطی واحدهای مسکونی توسط بانک ها به اقساط مساوی در سرسیدهای معین صورت خواهد گرفت.
- ۳- حداقل یا حداقل نرخ سود واگذاری واحدهای مسکونی توسط شورای پول و اعتبار تعیین می شود.

۴- بانک ها مکلفند، به منظور اخذ تامین کافی جهت ایفای تعهدات خریدار، شش دانگ واحد مسکونی را تا وصول کلیه مطالبات بانک در این مورد به وثیقه بگیرند.

۵- بانک ها مکلفند ترتیبی اتخاذ نمایند تا واحدهای مسکونی فروخته شده همه ساله حداقل به میزان مانده مطالبات به نفع بانک بیمه شوند.

۶- در صورتی که خریدار قبل از سررسیدهای مقرر مبادرت به واریز تمام بدھی خود نماید ، بانک ها مکلفند تخفیف لازم را از محل سود متعلقه متناسب با مدت باقی مانده به خریدار اعطا نمایند .

ویژگی های فروش اقساطی

۱- فروش اقساطی جزو عقود لازم و تابع احکام و مقررات مربوط به عقود لازم می باشد .

۲- در معاملات فروش اقساطی، تمدید سررسید قرار داد مجاز نبوده و اقساط مقرر باید طبق قرار داد وصول شود .

۳- قرار داد فروش اقساطی قرار دادی است لازم الاجرا و تابع احکام و مقررات مربوط به عقود لازمه.

۴- در معاملات فروش اقساطی عامل مهم ، تعهد متقاضی بر خرید و مصرف اموال مورد تقاضا می باشد و بانک ها مطلقاً از خرید اموال بدون وجود متقاضی و تعهد او، به قصد فروش و یا نگهداری آنها منع شده اند، لذا بلافاصله پس از خرید، باید اموال خریداری شده در اختیار متقاضی قرار گیرد تا نقش اصلی بانک به عنوان «واسطه وجوه بودن » محفوظ بماند .

۵- فروش اقساطی ، ابزاری کوتاه مدت جهت رفع نیازهای سرمایه در گردش واحدهای تولیدی از لحاظ مواد اولیه ، لوازم یدکی و ابزار کار بوده و به صورت ابزاری میان مدت و بلند مدت برای رفع نیازهای سرمایه ای واحدهای تولیدی و خدماتی از لحاظ وسائل تولید، ماشین آلات تأسیسات، و ابزاری بلند مدت جهت رفع نیاز متقاضیان در زمینه مسکن می باشد .

۶- مورد استفاده و کاربرد فروش اقساطی در امور تولیدی (صنعتی معدنی و کشاورزی) و خدماتی است و استفاده از آن در امور بارزگانی و شخصی و نظایر آن مجاز نمی باشد.

۷- در فروش اقساطی مالکیت کالا بلافاصله پس از انعقاد قرار داد به مالکیت خریدار در می آید .

فصل هفتم:

بعال

فصل هفتم

بعاله

بعاله در لغت عبارت است از آنچه در مقابل انجام عملی قرار داده شود و اصطلاحاً به عقدی گفته می‌شود که ثمره آن تحصیل منفعت در مقابل انجام عملی است که مورد تعهد قرار می‌گیرد.

تعریف بعاله بر اساس قانون مدنی :

«بعاله عبارت است از التزام شخصی به ادا اجرت معلوم در مقابل عملی اعم از این که طرف معین باشد یا غیر معین » ملتزم را «جاعل» و طرف را «عامل» و اجرت را «جعل» می‌گویند. بر اساس قانون عمليات بانکي بدون ربا «بانک ها می توانند به منظور ايجاد تسهيلات لازم برای گسترش امور توليدی، بازرگانی و خدماتی مبادرت به بعاله نمايند.»

تحريف بعاله طبق دستورالعمل اجرایی

بعاله عبارت است از التزام شخص (جاعل) یا (کارفرما) به ادائی مبلغ یا اجرت معلوم (جعل) در مقابل انجام عملی معین. «طبق قرارداد» طرفی که عمل را انجام می‌دهد «عامل» یا «پیمانکار» نامیده می‌شود. بانک ها می توانند در امور تولیدی ، بازرگانی و خدماتی با تنظیم قرارداد به عنوان «عامل» یا عند اقتضا به عنوان «جاعل» مبادرت به بعاله نمايند.

با توجه به توضیحات فوق بعاله دارای دو جزء می‌باشد :

- ۱- طرفین
- ۲- عوضین

الف : طرفین معامله

طرفین بعاله عبارتند از :

- ۱- ملتزم یا جاعل که علی القاعده باید شخص معینی باشد .
 - ۲- عامل که ممکن است شخص معین باشد که در این صورت آن را بعاله خاص می‌نامند.
- اگر عمل توسط شخص دیگری انجام شود، عامل مستحق اجرت نخواهد بود، زیرا مقصود جاعل از عقد تامین نشده است .

عامل ممکن است غیر معین باشد، مثل این که گفته شود هر کس اتومبیل مرا پیدا کند، مستحق دریافت مژدگانی خواهد بود. این نوع جuale را جuale عام گویند و در صورت تعدد عاملین، هر عامل به نسبت عمل مستحق دریافت جعل خواهد بود.

ب - عوضین

عوضین در عقد جuale عبارتند از:

۱- عمل که عامل عهده دار انجام آن می شود. در جuale ممکن است عمل مردد و کیفیات آن معلوم نباشد.

چنانچه کسی بگوید هر کس قلم یا کتاب مرا پیدا کند، هزار ریال به او می دهم. در این مثال علاوه بر آن که عمل مردد بین دو یا چند امر است، کیفیات عمل برای پیدا کردن قلم و کتاب، نیز معلوم نیست. عمل مورد جuale باید متضمن منفعت عقلایی و مشروع باشد.

۲- جعل : در جuale معلوم بودن اجرت بطور کل لازم نیست، بنابراین اگر کسی ملتزم شود هر کس گمشده کسی را پیدا کند، حصه‌ی مشاع معینی از آن ، مال او خواهد بود جuale صحیح است.

ویژگی‌ها

خصوصیات عقد جuale عبارتند از:

۱- جuale عقدی است جایز و مادام که عمل به اتمام نرسیده است هر یک از طرفین می توانند رجوع کنند.

۲- جuale از جمله تسهیلات کوتاه مدت جهت گسترش امور تولیدی، بازرگانی و خدماتی است .

۳- بانک می تواند به عنوان عامل یا عنداقتضا به عنوان جاعل اقدام به جuale نماید. در مواردی که بانک عامل جuale می باشد، در قرارداد جuale اختیار بانک برای واگذاری قسمتی از عمل معین به غیر، تحت عنوان جuale ثانوی و یا هر عنوان دیگر بلا اشکال است .

۴- در مواردی که بانک جاعل جuale می باشد، عامل می تواند با موافقت بانک انجام قسمتی از کار را به دیگری واگذار نماید. به عبارت دیگر، حق استفاده از جuale ثانوی برای طوف قرارداد بانک در مواردی که بانک جاعل جuale است به طور مطلق وجود ندارد.

۵- هزینه هایی که برای انجام عمل جuale لازم است، علی الاصول، بر عهده عامل می باشد مگر آن که عرف خلاف آن را اقتضا نماید یا طرفین خلاف آن را شرط کنند، زیرا عامل تعهد انجام عمل مورد جuale را نموده و تعهد بر هر امری تعهد بر لوازم آن نیز هست.

ضوابط اجرایی عملیات جuale

۱- بانک می تواند به عنوان عامل و یا عندالاقتضاء به عنوان جاعل مبادرت به جuale نماید و در هر صورت، لازم است عملیات موضوع جuale در حد نیاز بررسی و از اجرای قرارداد و برگشت تسهیلات اعطایی اطمینان حاصل شود.

۲- در جuale، عامل می تواند با کسب رضایت جاعل، انجام قسمتی از عمل موضوع قرارداد را به شخص ثالثی واگذار نماید و چنانچه بانک به عنوان عامل اولیه قصد واگذاری قسمتی از عمل جuale را به شخص دیگری داشته باشد، باید قرارداد جuale ثانوی بین بانک به عنوان جاعل ثانوی و شخص ثالث به عنوان ثانوی منعقد شود. در این رابطه باید توجه داشت که بانک نمی تواند قرارداد جuale ثانوی را با جاعل یا کارفرمای اصلی منعقد نموده و او را در جuale ثانوی عامل قرار دهد.

۳- در مواردی که بانک به عنوان جاعل عمل نماید، لازم است صلاحیت فنی و مالی عامل را در حد نیاز بررسی و اطمینان حاصل نماید که عامل می تواند کار مورد قرارداد را با کیفیت و دقت لازم تحت نظارت بانک و جاعل اولیه به خوبی انجام دهد.

۴- تدارک مقدمات و خرید مواد و مصالح و سایر لوازم مورد نیاز برای انجام عمل موضوع جuale می تواند بنا بر قرارداد به عهده جاعل و یا عامل باشد و در صورتی که عامل این امور را تقبل نموده باشد، باید قبلًا کلیه هزینه های اجرایی عملیات موضوع جuale را با توجه به قیمت مواد، مصالح، لوازم مورد نیاز، اجرت های پرداختنی و میزان و ترتیبی که برای دریافت حق الزحمه خود مد نظر دارد برآورد نموده و مبلغ معین و مقطوعی را به عنوان «جعل» مورد قبول خود اعلام نماید تا در صورت توافق جاعل مبادرت به انعقاد قرارداد جuale شود. بنابراین هر گونه هزینه ای که پرداخت آن در قرارداد جuale ثانوی مد نظر باشد، باید قبلًا مشخص و برآورد شده و در تعیین میزان جعل در قرارداد جuale اولیه منظور شود. در این موارد، بانک در طول اجرای عملیات موضوع قرارداد، کلیه هزینه های پذیرفته شده در قرارداد جuale را پرداخت خواهد نمود و هر گونه تغییرات احتمالی در

نرخ ها و یا زمان و ترتیب پرداخت متوجه بانک خواهد بود بدون این که امکان تغیر مبلغ جعل وجود داشته باشد.

۵- در قراردادهای جuale اخذ قسمتی از جعل به عنوان پیش پرداخت از جاعل طبق مصوبه شورای پول و اعتبار ضرورت دارد.

۶- مدت انجام و تسویه مطالبات ناشی از جuale حداکثر ۲ سال بوده و این مدت در مورد طرح های تولیدی و خدماتی و با تشخیص بانک قابل افزایش می باشد.

۷- دریافت و پرداخت جعل دفعه واحد و یا به دفعات به اقساط مساوی و یا غیر مساوی در سراسر مدت انجام و تسویه مطالبات ناشی از جuale حداکثر ۲ سال بوده و لازم است در مواردی که بانک عامل واقع می شود، تأمین کافی از جاعل جهت حصول اطمینان از انجام تعهدات او اخذ شده و نیز ترتیبی اتخاذ شود که اموال موضوع عملیات جuale بیمه شود.

۸- در مواردی که بانک در نظر دارد از طریق جuale ثانوی عملی برای جاعل (متقارضی) انجام دهد ضرورت دارد که از وجود پیمانکار(عامل ثانوی) مناسب برای اجرای اجرای این اتفاق موضع قرارداد اطمینان داشته باشد.

۹- در قراردادهای جuale، عامل نسبت به مالی که جuale بر آن واقع می شود، امین محسوب می شود و بنابراین اگر از وقتی که مال به دست او می رسد تا موقعی که آن را به جاعل رد می نماید، نسبت به آن مرتکب تفریط یا تعدی شود، ضامن خواهد بود.

۱۰- جuale عقدی جایز است و مادام که عمل به اتمام نرسیده است هر یک از طرفین می توانند رجوع کنند و به عبارت دیگر انجام عمل، شرط لزوم جuale بوده و به محض انجام یافتن عمل دیگر جاعل نمی تواند از جuale رجوع کرده و به این استناد از تأدیه جعل خودداری کند و حتی اگر جاعل بعد از اقدام عامل و در اثناء عمل رجوع نماید، باید اجرت المثل عمل عامل را بدهد. اگر فسخ قرارداد از طرف خود عامل باشد، عامل حق مطالبه اجرت المثل را نخواهد داشت زیرا که خود اقدام به ضرر خود کرده است. باید توجه داشت که در متن قراردادهای جuale که بانک منعقد می نماید شرط ترک فسخ قرارداد از ناحیه ای طرف بانک (متقارضی) منظور شده و با امضای قرارداد حق فسخ قرارداد از شخص طرف بانک سلب می شود.

- ۱۱-بانک ها موظفند قبل از اقدام به انعقاد قرارداد، عملیات موضوع جuale را در حد نیاز بررسی و از اجرای قرارداد و برگشت جعل بانک در طول مدت قرارداد اطمینان حاصل نمایند. ضمناً در صورتی که اعطای تسهیلات از طریق جuale برای اجرای طرح های تولیدی و یا خدماتی صورت می گیرد. بانک ها مکلفند طرح مورد نظر را از لحاظ فنی، مالی و اقتصادی (در حد نیاز بانک) بررسی و ارزیابی نمایند.
- ۱۲-جعل دریافتی توسط بانک ها شامل هزینه های انجام شده و سود مورد انتظار در دوران برگشت سرمایه می باشد که حداقل میزان سود توسط شورای پول و اعتبار تعیین می شود .